Nr. 67. Piątek 21 Marca 1879. Rok 69.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 9. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsowe; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Carrefour de la Croix Rouge 2

Zaproszenie do przedpłaty

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi za II ćwierćrocze w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Od 8 do 15 marca r. b. ustał księgosusz w Lisiejamach, Sieniawce, Burgau w powiecie Cieszanowskim; w Surowym kącie ad Trześnia w powiecie Mieleckim; w Lipnicy wielkiej w powiecie Grybowskim; w Swidrówce w powiecie Dąbrowskim; i w Łańcucie.

Sprawdzono zaś zarazę w Łowczy w powiecie Cieszanowskim (ponowny wybuch); w Dzikowcu, Trzęsówce, Cmolasie w powiecie Kolbuszowskim; w Podburzu, Babiszu ad Brzeście, w Woli wadowskiej w powiecie Mieleckim; w Szyperkach, Ulanowie, Bukawinie, Łętowni, Wulce łętowskiej, Jezowem w powiecie Niskim.

Dnia 15 marca r. b zaraza panowała w Młodowie, Łubaszowie, Ostrowcu, Szczutkowie, Łukawcu, Krowicy lasowej, Reichau, Łowczy w powiecie Cieszanowskim; w Radgoszczy, Odporyszowie w powiecie Dąbrowskim; Otrowie barańskim i tuszowskim, Krządce, Komorowie, Jagodniku, Rusinowie, Neryni, Brzostowej gorze, Dzikowcu, Trzęsówce, Cmolasie w powiecie Kolbuszowskim; w Dąbrówce, Złotnikach, Radomyślu, Wadowicach górnych, Rydzowie, Maliniu, Gawłuszowicach, Golcszowie, Rudzie, Podburzu, Babiszu ad Brzeście, Dulszy wielkiej, Wadowicach dolnych, Woli wadowskiej w powiecie mieleckim: w Nisku, Pysznicy, Kopkach, Rudniku, Koziarni, Wiatrówce (ad Nart), Bielinach, Tarnogórze, Bilińcu, Stróże, Szyperkach, Ulanowie, Bukawinie, Łętowni, Wulce łętowskiej, Jezowem, w powiecie Niskim: w Głowaczowej, Róży w powiecie Pilzneńskim; w Grabinach w powiecie Ropczyckim; w miasteczku Lubyczy w pow. Rawskim; w Baranowie, Siedliszczanach, Nagnajowie, Przewozie, Dęby, Porębach dębskich w pow. Tarnobrzeskim; w Pośklu ad Pogorska wola w powiecie Tarnowskim; i zakładzie kontumacyjnym w Husiatynie w powiecie Husiatyńskim.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
We Lwowie d. 16 marca 1879.

Wedle uwiadomienia k. węgierskiego Ministerstwa rolnictwa, handlu i industryi z dnia 1go marca r. b. ustał księgosusz w królestwie węgierskiem.

Co się podaje do powszechnej wiadomości z uwagą, iż sprowadzanie bydła rogatego i płodów zwierzęcych z Węgier do Galicyi dozwolonem jest za przestrzeganiem przepisów §§. 15, 16, 17, 18 ustawy z dnia 29 czerwca r. 1868.

Z c. k. Namiestnictwa.
We Lwowie d. 15 marca 1879.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 21 marca

Dotąd nie zanosi się na to, żeby „napiętnowanie“ gabinetów konserwatywnych było ostatnim aktem burzliwej walki stronnictw w parlamencie francuskim, aktem wyprzedzającym tylko spokojną pracę ustawodawczą i administracyjną około rozwiązania ważnych a długo zaniedbywanych kwestyj wewnętrznych. „Napiętnowani“ ministrowie konserwatywni odpowiedzieli republikanom a ponieważ i u nich ludzka natura upomniała się o swoje prawa, więc odpowiedź wypadła tak, że dolewa tylko oliwy do ognia. Bohaterstwo polityczne byliby okazali pp. Broglie, Fourtou i towarzysze, gdyby milcząco znieśli byli „piętnujący“ ich werdykt parlamentu republikańskiego, ale bohaterstwo takiego rodzaju i do tego w takiem społeczeństwie jak francuskie jest rzeczą daleko trudniejszą i rzadszą niż bohaterstwo na polu walki. Exministrowie konserwatywni postąpili sobie zatem po ludzku a nie po bohatersku. Czy za to potępi ich historya? Dziś wszystkie stronnictwa francuskie tak często i emfatycznie apelują do trybunału historyi, że i tym razem można postawić to pytanie. O systemach gabinetów Broglie-Fourtou i Rochebouet wyrok historyi może być wątpliwy, ale nigdy zwątpić nie można o tem, że historya potępi stanowczo postępowanie sędziów, którzy wydają wyroki bez wysłuchania obrony. Zbrodniarz najgorszej kategoryi liczyć może na współczucie, jeżeliby trybunał wydał nań wyrok i wykonał go zaraz bez wysłuchania obrony. Utylitaryzm umiarkowanych republikanów stał się zatem powodem wielkiego błędu politycznego. Mając do wyboru oskarżenie gabinetów konserwatywnych albo zaniechanie całej sprawy, utylitaryzm wybrał drogę połowiczną, która nikogo nie zadowoliła a jednę stronę do żywego rozdrażnić musiała.

Gdyby choć został osiągnięty cel, jaki pierwotnie wytykano zamianie uchwały skazującej na „piętnującą“! Gdyby choć w ten sposób zażegnane zostało przesilenie gabinetowe! Tymczasem jednak stanowisko Waddingtona pozostało zachwianem, a codziennie wypływają w Paryżu nowe kombinacye ministeryalne. W kombinacyach tych wymieniane są osobistości, których powołanie do gabinetu jeszcze przed rokiem uważane było za niemożliwe ze względu na Europę zaniepokojoną postępem radykalizmu. Spuller n. p. wkrótce zostać może ministrem spraw zagranicznych, ten sam Spuller, który był prawą ręką Gambetty w czasie, gdy ex-dyktator stawiał opozycyę Thiersowi, który potem zerwał z swoim mistrzem za to, że ten poszedł za głosem utylitaryzmu i pogodził się z kierunkiem Thiersa!

Los radykalnych kandydatów do tek ministeryalnych zawisł od tego, czy konserwatyści po ostatniej uchwale Izby o gabinetach z 16 maja i 23 listopada 1877 i po proteście członków tych gabinetów pójdą za głosem namiętności politycznej, lub powodować się będą nadal względami na dobro kraju. Stosunek głosów przy powzięciu ostatnich uchwał wykazał, że w Izbie francuzkiej mniejszość radykalna rozporządza tak znacznemi siłami, iż w razie przyłączenia się prawicy w każdej chwili zmienić się może w większość. Stale nie połączy się prawica z radykałami, ale chwilowo, wśród głosowania nad sprawą, od której zawisł los gabinetu, alians taki byłby tylko ciosem śmiertelnym dla gabinetu, odwetem za jego ustępstwo poczynione radykalizmowi w uchwale piętnującej pp. Broglie, Fourtou i towarzyszy. Napiętnowani ministrowie dali się unieść namiętności w swoim proteście, dlaczegoż więc nie mogliby jej uledz deputowani konserwatywni? Obalanie gabinetów republikańskich za pomocą przemijających kompromisów z radykałami jest inwencyą polityczną bonapartystów, którzy gotowi są uczynić to z zimną krwią i wyrachowaniem, ile razy nadarzy się dobra sposobność i dana będzie rękojmia pożądanego skutku. Legitymiści potępiali dotąd tę taktykę, bo nie zgadzała się ona ani z ich charakterem politycznym ani z przeszłością polityczną. W chwili namiętnego uniesienia i pod wpływem goryczy, do której legitymiści dziś mają tyle powodów co bonapartyści, łatwo zapomina się o takich względach. A jeżeli raz tylko cała prawica pójdzie za radą bonapartystów i połączy się chwilowo z ra-

---

WIELKA PRYWATA

OPOWIADANIE HISTORYCZNE

I.

Wasil Konstanty Ostrogski był jedną z najwybitniejszych postaci na schyłku XVI stulecia nietylko na Wołyniu, ale w całej Rzeczypospolitej. Nie na różach wprawdzie upłynął długi żywot jego, bo choć więcej domu pilnował niżli publicznych popisów, w domu tym przecież niejedną gorzką czarę wychylić mu przyszło. Kolebkę jego opromieniała sława ojca, hetmana w. litewskiego. Ruski kniaź, prostej linii potomek Izjasława z turowsko-pińskiej dzielnicy, wiernym pozostał przyrzeczeniu pradziada Fiedora Daniłowicza, który po otrzymaniu powiatu ostrogskiego przysiągł w 1386 r. Władysławowi Jagielle i Witołdowi, że równie szczerze służyć będzie koronie polskiej, jak rodzic jego służył wiernie ks. Lubartowi Włodzimirskiemu.

Istotnie po powrocie z niewoli moskiewskiej stał hetman litewski na straży nowej ojczyzny, a ona za to zapewniała mu swobody, nagradzała zaszczytami każdą kroplę krwi w imię jej potrzeb przelaną. Dobry król Zygmunt nadstawiał pilnie ucha na potrzeby ruskich prowincyj poddanych jego berłu, a między kniaziem hetmanem a monarchą istniał taki serdeczny stosunek, takie zbliżenie, takie uwielbienie w panującym dla poddanego, że nawet Niesiecki, który przecież układał swój herbarz w chwili rozpanoszenia się szlachty, wydziwić się temu nie może. „Niepraktykowanym nigdy przedtem przykładem — woła rozentuzyazmowany Jezuita — i nikomu nie pozwolonym, król dwa razy Ostrogskiemu z tryumfem publicznym wjeżdżać do siebie pozwolił, raz w Wilnie, po wygranej pod Orszą, drugi raz w Krakowie, gdzie go mile przyjął i udarował....“

Niezwykły to był widok zaiste! Wśród Mazurów orszak Rusinów, od dzikich pól, „od Ukrain dnieprowych“, od nieznanych cywilizowanemu światu „umanij“, w strojach fantastycznych, z pieśnią niezrozumiałą dla słuchaczów, z ogorzałemi twarzami, a na ich czele mały człowieczek z hetmańską buławą!... Jak gdyby nieznani zwycięzcy wkraczali do grodu Krakusa!

Prawdziwi zwycięzcy, bo za bratnią Polskę wojowali nie raz i nie dwa razy; a ów najbogatszy pan wołyński, przyjaciel Zygmunta, kładąc się na wieczny spoczynek, liczył 33 batalij wygranych, bo 33 razy szedł w ogień nieprzyjacielski, tak że na każdy rok hetmaństwa jedna przypadała wiktorya. Wódz przezorny w potrzebie, strategik na swoje czasy znakomity, w radzie istny senator, u siebie na kresach rządny i zapobiegliwy gospodarz, partyzant niegardzący „kozakowaniem“ — był on ogniwem łączącem cywilizowaną Polskę z dziką, hulaszczą, bezdomną a swawolną rzeszą, uganiającą po płaszczyznach ukrainnych i nizinach dnieprowych....

Kniaź Wasil Konstanty, syn hetmański, na świat przychodził pod dobrą wróżbą w zamku turowskim (1527 r.). Ojca nietylko podziwiali, ale kochali wszyscy, starszy brat Ilia, kilkunastoletni młodzieniec, witał nowonarodzonego radośnie, a nad niemowlęciem spoczywało kochające oko matki, także rodu wielkiego i wielkiego serca niewiasty, Aleksandry, córki Siemiona Olelkowicza, księcia kijowskiego i słuckiego. W domu panował obyczaj ruski i zakon ruski, więc w zamkowej cerkwi Wasil Konstanty przyjął chrzest święty od miejscowego popa. Wychował się pod okiem ojca, a wątpimy nawet, czy się po za granice Rzeczypospolitej dla nabycia wiedzy wychylał, chyba z bronią w ręku przy boku dzielnego Bernarda Pretfica ćwiczył się w sztuce wojennej. Nie wiele szczegółów o latach jego młodzieńczych podają nam dzieje; jeden tylko rys piękny odszukaliśmy, który tu zapisać się godzi. Był dobrym synem, kochał i szanował matkę. Nie jest to cnotą ale obowiązkiem, powie nam czytelnik: a przecież brat starszy, wspomniany Ilia, starosta bracławski i winnicki, nie posiadał tej zalety; bo oto po zgonie hetmana ojca (1530 r.) zwłoki jego powiózł do Kijowa, a oddział z sług rękodajnych złożony, pchnął do zamku turowskiego, aby go od macochy odebrali.... Biedna wdowa musiała za pośrednictwem brata Juraja Siemionowicza zanosić aż do króla skargę na pasierba, i tą dopiero drogą odzyskała własność wydartą; wiedzieć bowiem należy, że mąż zapisał jej włość turowską jako ślubne wiano na dziedzictwo. Ks. Konstanty nie przebaczył tego bratu do zgonu.

W historyi występuje on już jako mąż poważny. Około 1550 r. staje do życia wspólnego z Zofią Tarnowską, córką hetmana w. koronnego, która wnosi w dom jego ogładę polską, zwyczaje polskie. W lat siedm zostaje wojewodą kijowskim i na owem senatorskiem krześle prawie pół wieku przesiaduje; jest marszałkiem ziemi wołyńskiej i starostą włodzimierskim.... Są to urzędowe tytuły księcia, po za niemi jednak istnieją inne niemniej ważne; w jego bowiem ręku spoczywa naczelnictwo nad cerkwią ruską w tych stronach, spoczywa olbrzymia fortuna, której umiejętne szafowanie mogło mu zapewnić wielkie, nieobliczone wpływy na Rusi.

Że pragnął zbratania się zupełnego z Polską, może służyć za dowód gotowość, z jaką podpisał Unię Lubelską w 1569 r. Księstwo Ostrogskie, po zgonie hetmana w. litewskiego tak hojnie obsypane dobrodziejstwami przez Zygmunta Starego, rozpadło się na dwa odłamy. Jeden został w posiadaniu Ilii, drugi należał do młodocianego Wasila Konstantego: tamtemu przypadł Ostróg, temu Dubno. Ilia o lat dziesięć przeżył ojca. Chwilkę tylko używał szczęścia małżeńskiego z Beatą z Kościelca, kasztelanką Wojnicką, która powiła mu córkę Halszkę Elżbietę... Przygody tak wdowy jak i jej córki, znane dobrze w dziejach, są dotąd nieocenionem źródłem dla powieści, poezyi, dramatu — źródłem może dotąd niewyczerpanem — bo braknie im najważniejszego przedmiotu — prawdy historycznej. Nie możemy atoli wdawać się tu w szczegóły — i kilku słowy zbędziemy rzecz całą.

Opiekunami „wdowy Ilinej“ i jej jedynaczki zostali król Zygmunt Stary i brat nieboszczyka. Dziewierz w niedobrych zostawał stosunkach z matką synowicy; długo procesowali się z sobą o dział majątkowy, i dopiero w 1542 r. komisarze królewscy doprowadzili do skutku rozgraniczenie. Beata otrzymała w całości Ostróg, Połonne, Krasiłów, Cudnów, ze wszystkiemi ich należytościami, do tego pewne sioła, mianowicie zamkowe, bojarskie i cerkiewne, młyny, przytem piątą część stawów ostrogskich; dostał takąż schedę i ks. Wasil Konstanty i ztąd utworzyło się tyle dzielnic, ile kluczów posiadał hetman litewski. Klucze te należały wprawdzie do dwóch tylko panów, ale chyba przy zgodzie obopólnej mógł spokój panować.... Z dziejów jednak wiemy, że Beata nie od-

dykałami celem obalenia gabinetu, jeżeli raz przełamie dotychczasowe skrupuły, powstanie precedens uniemożliwiający istnienie gabinetów parlamentarnych.

Rada państwa.

† **Wiedeń**, 18 marca. *(Korespon. Gazety Lwowskiej.)* Po trzech tygodniach przerwy Izba poselska dziś podjęła swe prace na nowo, nie zastając jeszcze na stole swym gotowego materyału do rozpraw budżetowych. Komisya budżetowa ma jeszcze zaległości bardzo znaczne, tak, że o uchwaleniu budżetu aż do dnia 31 b. m., w którym kończy się prowizoryum budżetowe, nie możnaby ani myśleć nawet przy najbardziej natężonej pracy. To też rząd wniósł dziś projekt przedłużenia tego prowizoryum do dnia 30 kwietnia. Termin to niewątpliwie wystarczający, a jednak już dziś słychać powątpiewania, czy rzeczywiście wystarczy, albowiem w stronnictwach „wiernokonstytucyjnych“, stanowiących większość Izby, objawiają się chęci sztucznego przedłużenia sesyi.

Na posiedzeniu dzisiejszem rząd stanął w komplecie; Izba nieszczególniej licznie się zebrała; z Polaków byli obecni następujący: Grocholski, Benc, Chełmecki, Chrzanowski, Czajkowski Alfons, Dunajewski, Gniewosz, Horodyski, Jasiński, Jaworski, Kaczała, Kamiński, Kozłowski, Krasicki, Mendelsburg, Ruczka, Rylski, Smarzewski, Tyszkiewicz, Ujejski, Weigel i Zborowski; z po za koła żaden nie był obecny.

Zagaił posiedzenie prezes Rechbauer o godz. 11 min. 25, udzielając głos p. Hohenwartowi do sprostowania protokołu z posiedzenia ostatniego.

P. Hoherwart: Dla sprostowania muszę cofnąć się do dyskusyi o morawskiej kolei Pogranicznej. Drukowane sprawozdanie komisyi kolejowej powiada całkiem wyraźnie, że gdyby przepisy zawarte w koncesyi z r. 1871 (wydanej za rządów Hohenwarta) były dotrzymane, kolej ta nie byłaby znalazła się w smutnem położeniu dzisiejszem; sprawozdanie powiada przeto wyraźnie, że gabinet z r. 1871 spełnił swoje zadanie jak się należy. Wśród rozpraw jednak obaj panowie, którzy w komisyi byli sprawozdawcami (Tomaszczuk i Russ) twierdzili wręcz przeciwnie, mianowicie, że gabinet z r. 1871 ponosi winę katastrofy. Panowie ci wybrali sobie do tej wycieczki przeciw gabinetowi z roku 1871 chwilę taką, że odpowiadać im już nie było można. O podobnej nielojalności słów tracić nie myślę, ale sprostować mi trzeba kilka zdań z przemówienia sprawozdawcy p. Russa.

Prezes nadmienia, że nie jest to sprostowanie protokołu, lecz wszczynanie dyskusyi nad przedmiotem nie będącym na porządku dziennym, co wedle regulaminu jest niedozwolone.

P. Hohenwart: W takim razie muszę ograniczyć się na stwierdzeniu, że sprawozdawca przemawiał w duchu wręcz sprzecznym z sprawozdaniem drukowanem, a zaczepki swe wypowiedział w chwili, gdy, jak sam wówczas nadmienił, nikogo z naszego stronnictwa nie było w sali, a więc też nikt nie mógł mu odpowiedzieć.

Prezes ubolewa, że nie może wyjść po za regulamin.

P. Russ prosi o głos.

Prezes: Nikomu już głosu udzielić nie mogę.

P. Russ: Muszę przecież mieć prawo odpowiedzieć na zarzut nielojalności.

Prezes powołuje się raz jeszcze na regulamin.

Głosy: Niech mówią obaj! Niech mówią!

Prezes poddaje sprawę pod orzeczenie Izby.

Izba jednomyślnie uchwala dopuścić obu do głosu.

P. Hohenwart zbija zarzuty Russa, jakoby koncesya nadana w r. 1871 przez gabinet Hohenwarta była winna katastrofie morawskiej kolei Pogranicznej; dalej broni się przeciw zarzutowi o „eksperymentach socyalistycznych“, uczynionemu również przez Russa; nakoniec zwraca się przeciw Tomaszczukowi, mówiąc: Poseł z Bukowiny powiedział, że gabinet z r 1871 hołdował szczególniejszym zasadom ekonomicznym. Prawda to o tyle, że gabinet ten hołdował zasadom wielce różnym od tych, które zapanowały po r. 1871, a których poseł ten jest zwolennikiem.

P Russ broni się przeciw zarzutowi nielojalności, a dalej dziwi się, że Hohenwart odpiera zarzut o eksperymentach socyalistycznych, choć powszechnie wiadomo, że jego kolega w gabinecie, pan Schäffle, jest zwolennikiem socyalistów na katedrze.

P. Tomaszczuk prosi o głos.

Prezes po niejakiem wahaniu udziela mu g[łosu].

P. Tomaszczuk również broni się przeciw zarzutowi nielojalności; co do rzeczy samej zaś wywodzi, że w koncesyi z r. 1871 jest pewna *reservatio mentalis*, która po upadku gabinetu Hohenwarta musiała sprowadzić na kolej katastrofę.

Prezes zamyka dyskussyę w tej sprawie.

Nowo obrani pp. Mauthner i Moro składają przyrzeczenie na konstytucyę.

Od rządu wniesiono projekty następujące: o zastósowaniu § 5 ustawy z dnia 6 kwietnia r. 1870 do listów mających ulegać desinfekcyi; o zapisywaniu okrętów handlowych do regestrów; o kredytach dodatkowych na r. 1879 na cele naukowe i artystyczne i na subwencyę dla firm uczestniczących w wystawie w Sidney; o przedłużeniu prowizoryum budżetowego do końca kwietnia wraz z upoważnieniem rządu do wydania renty na 100 milionów na pokrycie niedoborów r. 1879.

P. Schöffel wnosi interpelacyę do rządu w sprawie wydania dla Dolnej Austryi ustawy przeciw lichwie na wzór ustawy galicyjskiej, a to w myśl zeszłorocznej rezolucyi sejmu dolno-austryackiego.

P. Promber wnosi podobną interpelacyę na rzecz Morawy.

Przechodząc do porządku dziennego, Izba uchwala przekazać projekt o listach ulegających desinfekcyi komisyi do ustaw karnych; następnie zaś po niejakiej dyskusyi przyjmuje w drugiem i trzeciem czytaniu uchwaloną przez Izbę wyższą ustawę o niepodzielności budynków wedle cząstek materyalnych z osobnym tytułem własności.

Na liczne żądania, a na formalny wniosek p. Scharschmida zamknięto posiedzenie o godź. 2. — Następne w piątek.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z parlamentu niemieckiego).

W parlamencie niemieckim d. 17 bm. toczyły się rozprawy nad sprawozdaniem o wykonaniu ustawy przeciw socyalistom. Pierwszy zabrał głos sprawozdawca komisyi petycyjnej, dep. Melbeck, który wnosił, aby nad petycyą wydalonych socyalistów przejść do porządku dziennego Po nim zabrał głos Liebknecht, socyalny demokrata: Moi panowie! Mniemałem, że obecny pełnomocnik Związku, hr. Eulenburg, uzupełni przedłożone sprawozdanie, które jest niedostateczne. Mniemano, że zaprowadzenie stanu oblężenia umotywuje rząd ważnemi powodami, z któremi wartoby się zapoznać. Tymczasem nie ma w sprawozdaniu żadnej wzmianki o tych powodach. Moi panowie! Nasze stronnictwo oświadczyło przy obradach nad ustawą przeciw socyalistom, że z konieczności będzie musiało poddać się tej ustawie i działało też po myśli tego oświadczenia, bo nasze stronnictwo, prawdziwe stronnictwo reform, nie chce rewolucyi. Gdy w tej Izbie mój przyjaciel Bracke wyraził się: „My nie robimy sobie nic z tej ustawy“ (*Wir pfeifen auf das Gesetz*) to chciał tem tylko wypowiedzieć zdanie historyczne (Śmiech). Tak jest moi panowie, chciał on powiedzieć: „Ta ustawa nie może zaszkodzić naszym zasadom; stronnictwo nasze będzie nadal istniało.“ Czy zaszły tu w Berlinie, albo gdzieindziej, jakie nieporządki? Nigdzie! Czy podtrzymywaliśmy nielegalną agitacyę? Sprawozdanie wspomina o tajnej propagandzie. Cóż to znaczy? Hr. Eulenburg rozmawia z hr. Stolbergiem; czyż ma to oznaczać tajną propagandę? To też i socyaliści nie zerwali ze sobą stosunków. Ale natomiast odebrano im prawo legalnego zgromadzania się i wypędzono ich ztąd jak nierządnice. Rząd winien nam wyłuszczyć powody zaprowadzenia stanu oblężenia; zdaje się, że minister Eulenburg został oszukany przez zanadto gorliwych policystów. Cóż pomogła ustawa przeciw socyalistom? Czy zostaliśmy może pokonani? Czy może jest państwo szczęśliwsze? Przeciwnie, w najnowszych projektach cłowych upatrujemy wojnę wszystkich przeciw wszystkim. Skutki pouczają nas, że rząd nie miał racyi Dzienniki socyalistyczne, założone za granicą, miały spowodować zaprowadzenie stanu oblężenia. Ale o którychże to dziennikach mowa? Czy może o dziennikach wydawanych przez Mosta w Londynie albo przez mojego przyjaciela Hirsza w Brukseli? Moi panowie, te dzienniki zaczęto wydawać dopiero po zaprowadzeniu i z powodu zaprowadzenia stanu oblężenia. Ton tych organów stał się namiętny, bo ścigano ich redaktorów i współpracowników. Kto sieje wiatr, zbiera burzę. Coby też uczynili radcy związkowi, gdyby ich wydalono, ścigano, lub więziono? Dla biednych wdów zbieram składki i to nazwano agitacyą. Stawiają nas na równi z rossyjskimi nihilistami. Gdzież na to dowody? Na podstawie fałszywych sprawozdań twierdzili ministrowie Eulenburg i Stolberg mylnie, że do Berlina chciała się przenieść agitacya. Nie ma w tem ani słowa prawdy. Dalej powiedziano, że przy powrocie Cesarza należy zarządzić wszelkie środki ostrożności i bardzo wyraźnie połączono nas z Hödlem i Nobilingiem. Ale czyż mamy co wspólnego z tymi mordercami? Przedłóżcie akta procesu Nobilinga, a przekonacie się o naszej niewinności. Zapanowała formalna epidemia zbrodni, ale zbrodnie królobójstwa są pospolitemi zbrodniami ludzi, którzy chcą odgrywać wielką rolę. Gdyby proces Hödla nie był tyle wyzyskiwany pod względem politycznym, nie bylibyśmy dożyli procesu Moncasi'ego. Z królobójstwem nie ma socyalna demokracya nic wspólnego a asymilować nas z rozbójnikami i mordercami jest rzeczą niesmaczną i bardzo podejrzaną. Moi panowie! Przypominam wam, że dopiero w styczniu zwalono winę za czyn popełniony przez Hödla na ministra wyznań dr. Falka i cóż uczynił dr. Falk? Oto przyczepia on Hödla do fraków tych panów, którzy głosowali za regulatywą szkolną, a więc do fraka Kleist-Retzowa. (Słuchajcie! Wesołość.) Z największą ścisłością wykonano ustawę przeciw socyalistom, a przy wydalaniu ich popisywała się policya szykanami. Nas deputowanych otaczają gromady tajnych policyantów; szpiegi wciskają się nawet do domu. Wyszczególnia się głównie niejaki pan Hülessem, tajny policysta; jest to ten sam Hülessem, który w Marpingen wystąpił jako lord angielski i który małemu opuszczonemu dziewczęciu wcisnął do ręki 5 markówkę. Ten sam Hülessem prowokował socyalnych demokratów noszących na piersi krzyż za Gravelotte, mówiąc do nich: „Cóż to? Staliście się już tchórzami? Pozwalacie na takie rzeczy?“ Ale socyalni demokraci, utrzymywani w karności, nie odpowiadali nic na tę prowokacyę. Ten sam Hülessem... (prezydent przerywa mowcy uwagą, że ta sprawa nie należy do rzeczy). Robią nas odpowiedzialnymi za bezimienne listy z groźbami. Takie listy, moi panowie, wrzuca się do kosza; tak przynajmniej ja robię. Po za temi listami kryją się zazwyczaj oszuści. Czy przypominacie sobie, że my mieliśmy sprowadzić bomby Orsiniego? I cóż się pokazało? Skonfiskowano w Hamburgu skrzynię, z napisem „Bomby Orsiniego“ a skrzynia ta należała do kupca, który handluje „specyalnościami“ z gummi. Dopiero po 14 dniach cofnięto zarzut nam uczyniony, iż to my sprowadzamy „bomby Orsiniego“. Moi panowie! powiadam wam, że będziemy ściśle przestrzegali granic ustawy, i to postępowanie nasze zabije system Eulenburga. My sprzeciwiamy się także pruskiemu socyalizmowi koszarowemu i państwowemu wraz „z wojną wszystkich przeciw wszystkim“. Wobec tych stosunków jest usprawiedliwione pytanie: Kto właściwie powinien zasiąść na ławie oskarżonych? (Wielki niepokój). Pozwalam sobie w końcu zrobić jeszcze jedną uwagę: Mnie i kolegom moim zrobił mój kolega (wielka wesołość) Kleist-Retzow przy końcu ubiegłej sesyi zarzut, że przy okrzyku na cześć Cesarza nie powstaliśmy z miejsc. (Niepokój). Moi panowie! we wszystkich poprzednich sesyach nie było nigdy ani moim ani moich stronników zwyczajem powstawać z miejsca, gdy wznoszono okrzyk na cześć Cesarza... (Prezydent przerywa mowcy). Liebknecht (nie zważając na to): Siedzieliśmy zawsze i w tem... (Wielki hałas). Prezydent Forckenbeck: Muszę mowcy zrobić następującą uwagę: Poruszył on wypadek zaszły na poprzednich sesyach, który byłby uchylił się z pod mojej krytyki, gdyby mowca nie usiłował usprawiedliwić go. Kto w taki sposób występuje przeciw objawom pietyzmu składanym naszemu ukochanemu Cesarzowi, ten obraża monarchiczne uczucia tej Izby i całego narodu! (Oklaski ze wszystkich stron). Liebknecht: Powiedziałem już, że daleki byłem od zamiaru obrażenia Cesarza. Jeżeliby w Niemczech była proklamowaną republika, nie żądałbym także od panów.... (Głosy: precz z trybuny! *'runter!*) Forckenbeck: Gdyby teraz mowca nie ustąpił dobrowolnie z trybuny, byłbym zmuszony odebrać mu głos. (Liebknecht schodzi z trybuny; wśród ciągłych okrzyków *'runter*).

Minister hr. Eulenburg: Było rzeczą niezbędnie potrzebną w dalszym ciągu wykonania ustawy przeciw socyalistom ogłosić w Berlinie mały stan oblężenia, albowiem byliśmy obowiązani strzedz drogiego nam życia. Dowiedziono przecież, że socyalistyczni przywódcy i agitatorowie stali w ścisłych stosunkach z rossyjskimi nihilistami; dalej nadchodziły z rozmaitych stron do Najj. Pana listy z groźbami i wiadomo, że odkryto machiny piekielne. Gdy deputowany Hasselmann powrócił do Berlina, należało obawiać się, że mimo ustawy przeciw socyalistom, zacznie agitować potajemnie; należało tedy zapobiedz temu. Wydalenie socyalistów było możliwe tylko po zaprowadzeniu małego stanu oblężenia. Cesarz powrócił do Berlina na początku grudnia i do tego czasu należało postarać się o wszystko, coby mogło zapewnić bezpieczeństwo dla jego osoby. My wszyscy byliśmy odpowiedzialnymi za utrzymanie porządku i obowiązek nakazywał nam, użyć środków jak najostrzejszych. Mniemam, że jesteści panowie przekonani, że nie mogliśmy działać inaczej (Oklaski z prawicy).

Dyskusyę zamknięto. W sprawie osobistej zabrał głos Liebknecht a następnie Hasselmann, który powiedział: Chciałem tylko skonstatować, że mnie jako banicie, odjął parlament prawo zabierania głosu.

Izba przyjmuje sprawozdanie Eulenburga do wiadomości przez powstanie z miejsc. Pewna część stronnictwa postępowego i narodowo-liberalni była przeciwna zamknięciu dyskusyi.

(Kwestya algierska.)

Prezydent republiki francuskiej zdecydował się zamianować brata swojego Alberta gubernatorem Algieru. Albert Grévy, tak samo jak w swoim czasie gen. Chanzy, został mianowany gubernatorem Algieru tylko prowizorycznie, ponieważ chce zatrzymać swoje krzesło w Izbie deputowanych a stałe mianowanie gubernatorem podług ustawy wyborczej nie da się pogodzić ze stanowiskiem reprezentanta narodu. W roku 1873 był Chanzy jeszcze członkiem zgromadzenia narodowego, gdy otrzymał wysokie stanowisko, na którem nie przysporzył sobie sławy ani jako generał ani też jako organizator

---

znaczała się zbyt szlachetnemi przymiotami; chciwa, egoistka, dumna, ciemiężyła zarówno dzierżawców, jak *ojczyczów* (poddanych) i *dworzyszczowych* (czynszowników) tak dalece, że król musiał nieraz obsyłać ją listami „napominalnemi“. Przeciwnik jej, namiętny, dwudziestopięcioletni młodzieniec, do korony stworzony, siłą tylko wypadków zepchnięty na podrzędniejsze stanowisko, miałże patrzeć obojętnie na te wybryki nienawistnej kobiety, gospodarującej w dzielnicy, która nosiła jego miano rodowe? Miano to dostać się miało wprawdzie jej córce; ależ ta córka obłąkana od kolebki, nieledwie odziedziczyła w spadku chorobę umysłową, bo i dziadek jej macierzysty, Jędrzej Kościelecki, ulegał obłędowi; „melancholia do śmierci mu pomogła — pisze Niesiecki — gdy mu nowinę doniesiono o śmierci jedynaczka syna“.

Gdybyż jeszcze matka wychowywała ją należycie! Ale upośledzona już w dzieciństwie, pod wpływem nieugiętej i samolubnej niewiasty, straciła i tę odrobinę instynktowej samodzielności, którą każde zwierzę posiada. I stała się automatem, echem woli cudzej — przynajmniej na nas takie robi wrażenie.... Może była piękną — nie przeczymy, że była nieszczęśliwą, o tem wie każdy.... Nieszczęście opromieniało bladą skroń Halszki Elżbiety aureolą męczeństwa, a pod wpływem cierpień rozwinął się w niej dziki szał, określony przez Paprockiego prostem choć dosadnem wyrażeniem: „była *mente capta*...“

W 1553 r. odbyła się na zamku Ostrogskim haniebna swadźba „Ilinej córki“ z Dymitrem Sanguszką. Brał w niej czynny udział ks. Wasil Konstanty, a popa wahającego się, czy ma dać ślub, zastraszył obuchem! W rok potem zapadła banicya na gwałciciela i nastąpił jego zgon niesławny; następnie ślub obłąkanej wdowy z Łukaszem Górką, wojewodą poznańskim, który upomniał się o swoją małżonkę dopiero w 1559 r. i zabrał ją do siebie. Już po jego zgonie (1573), wróciła Halszka do Ostroga na zawsze... Pod tą bowiem datą mamy wypis z ksiąg grodzkich Łuckich, że ks. Halszka Elżbieta „czyni wojewodzie kijowskiemu cesyę na majętność jej wszelaką i sama się w opiekę jego daje“.

Ale tu jeszcze nie koniec. Pozostał bowiem księciu długi, mozolny proces z Beatą a raczej jej drugim małżonkiem, Olbrachtem Łaskim, poczęty daleko wcześniej. „Wdowa Ilina“, chcąc dosadzić zięciowi Górce, za to że gwałtem córkę od niej porwał (choć uczynił to za zezwoleniem królewskiem) a także Konstantemu Wasilowi, oddała w 50 roku życia rękę wojewodzie sieradzkiemu, rozrzutnikowi, ratującemu się małżeństwem od bankructwa. Ale trafiła kosa na kamień, mąż ten, daleko młodszy od oblubienicy, niedługo ją otaczał względami, bo wyłudziwszy w 1565 r. „od baby“ rozmaite zapisy, „zaprowadził ją na Kesmark i tam w więzieniu umorzył“. Poszukiwał on pilnie należności swych na dobrach Ostrogskich — a zebrało się tego niemało. Najprzód 33.082 zł. przekazanych przez ks. Ilię w 1539 r. w Krakowie ukochanej Beacie p. t. „wiana i przywianków“, która to sumę około 400.000 zł. dzisiejszych oparł na trzeciej części majątków swoich ojczystych. Zygmunt August, zamiast pieniędzy kazał wydzielić Łaskiej trzecią część ową w ziemi, z czego p. wojewoda sieradzki natychmiast korzystał, szląc wierzycieli swoich do Ostroga, a wiedzieć trzeba, że długi miał olbrzymie. Ks. Wasil Konstanty płacił bez końca, więcej jak 2 miliony złotych wydał na ten cel, a jeszcze nie było dość. . i dopiero Henryk Walezyusz w 1574 r uwolnił ostatecznie majątek wojewodziny poznańskiej od pretensyi rozrzutnika ojczyma.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Dr. Antoni J.

i administrator. Albert Grévy skoro na miejscu zapozna się z stosunkami i potrzebami kraju i jego mieszkańców, ma sobie poruczone wypracowanie ustawy, która ma zupełnie przekształcić administracyę Algieryi i zbliżyć tę kolonię o ile możności do Francyi. Zmiana prefektów algierskich ma przyjść wkrótce do skutku. Już od lat kilku uważano za potrzebną zmianę systemu. Dotąd była Algierya szkołą wojskową a kolonizacya była rzeczą poboczną: kolonizowano dla zabezpieczenia stanowisk wojskowych, podczas gdy odwrotnie wojsko powinno służyć do zabezpieczenia kolonij Zarząd kolonij znajdował się zawsze w nieodpowiednich rękach; eksperymentowano, dekretowano z góry, wydawano wiele pieniędzy, aby kolonistom dać gotowe gniazdo a rujnowano ich systematycznie, demoralizując ich na każdym kroku. Tak stały rzeczy przed rokiem 1848 i tak też pozostało za cesarstwa, mimo że to ostatnie zawojowało Kabylię i tym sposobem pomnożyło liczbę pracowitych rąk i usunęło źródło wiecznych niepokojów. Gdy próba stworzenia dla Algeryi osobnego ministerstwa nie wypadła pomyślnie, udał się Napoleon III w lecie 1865 sam do Algieryi, objechał trzy prowincye i wrócił podobno z dziwacznym zamiarem utworzenia królestwa arabskiego. W tem nastała owa straszna epoka od r. 1866 do 1868, w której Algieryę nawiedziły szarańcza, trzęsienie ziemi (1867 w Metidży) i cholera a ludność została zdziesiątkowana przedewszystkiem zaś arabska, która się zmniejszyła o pół miliona głów. Republika uchwaliła już dnia 24 października 1870 reformy; w zasadzie zgodzono się na zastąpienie żywiołu wojskowego cywilnym, ale w praktyce panowała stara gospodarka jak przedtem.

(Kortezy hiszpańskie).

Kortezy hiszpańskie zostały rozwiązane, jak nam o tem doniósł telegram przed kilku dniami. Urzędowy dziennik madrycki ogłosił odnośny dekret królewski. Nowe wybory do Izby deputowanych wyznaczono na dzień 20 kwietnia, do senatu zaś na dzień 3 maja w całej Hiszpanii, na Puertorico i Kubie. Nowo wybrane kortezy zbiorą się dnia 1 czerwca. Rozwiązana obecnie Izba deputowanych została wybrana dnia 20 stycznia 1876 na podstawie powszechnego prawa wyborczego i liczyła 406 deputowanych, pomiędzy którymi przeważna większość zaliczała się do bezwarunkowych stronników rządu. Dnia 15 lutego 1876 zebrały się kortezy po raz pierwszy za rządów króla Alfonsa XII; dnia 24 maja przyjęła Izba deputowanych a 22 czerwca senat przedłożony przez rząd projekt konstytucyi z kilku tylko zmianami. Konstytucya zniosła powszechne bezpośrednie prawo wyborcze a zaprowadziła pośrednie. Podług tego prawa na 50.000 mieszkańców przypada jeden deputowany, który bywa wybierany przez juntę wyborczą na lat pięć. Skład senatu opiera się na ustawie z 20 grudnia 1876. Senat składa się z 360 członków, pomiędzy którymi znajduje się 20 grandów hiszpańskich, 10 generał-kapitanów, 10 arcybiskupów, 32 akademików i wysokich urzędników, 138 dożywotnich senatorów, mianowanych przez koronę i 150 członków wybranych przez rady prowincyonalne. Wybór tych ostatnich odbył się 5 kwietnia 1877 i wypadł po myśli rządu. Obecne rozwiązanie kortezów nastąpiło ze względu na Kubę, której pacyfikacya zdaje się już być zupełną. Na taką ewentualność przyrzekł rząd już w roku 1876 Kubanom udział w zgromadzeniu ustawodawczem. Martinez Campos dokonał pacyfikacyi wyspy w niemałej części przez to, że przyobiecał powstańcom polityczne i municypalne prawa, zniesienie niewolnictwa, zaprowadzenie reform cłowych i administracyjnych i dla spełnienia tych obietnic rozwinął obecnie w Madrycie największą energię. Przy najbliższych wyborach wyśle Kuba do senatu 12 a do Izby deputowanych 40 członków. Puerto-Rico zaś 6 senatorów i 12 deputowanych.

(Wojna z Zulusami.)

Rząd angielski nawiązał rokowania z Portugalią z powodu wojny w południowej Afryce. Podług londyńskiego korespondenta augsburgskiej *Allgemeine Zeitung* oświadczył dnia 13 marca podsekretarz stanu dla spraw zagranicznych, że rząd porozumiał się z Portugalią i zarządził inne jeszcze potrzebne kroki, aby transportu karabinów i prochu wysłanego z Cardiffu przez pewien dom angielski na francuskim okręcie „Argos“ do Mozambiku, nie dopuścić do kraju Zulusów. Od wielu lat prowadzą kupcy angielscy ten handel. Osadnicy transvaalscy daremnie zanosili z tego powodu częste skargi. Obecnie frymarka ta dała się samym Anglikom we znaki. Osobiste zyski tak wielką odgrywają rolę u kupców i fabrykantów angielskich, że nie wahają się półdzikich ludzi uzbrajać przeciw własnym swoim ziomkom. Wiadomo przecież, że niektóre bardzo pobożne firmy angielskie dostarczają ludziom azyatyckim bożków i bałwanów. Rząd portugalski jak powiedział pan Bourke, zrobi, co może, jeśli będzie pilnie strzegł zatoki Delagoa. Podług wspomnianego korespondenta układ idzie jeszcze dalej. Wiele także daje do myślenia okoliczności, że dwa wojskowe okręty angielskie zostały już sześć dni zatrzymane w St. Vincent rzekomo dla nabrania potrzebnych zapasów węgli kamiennych. Misyonarz szwedzki Witt oblicza wojsko Cetewaja na 80.000 ludzi, ale w wojsku tem znajduje się bardzo wielu chłopców, a część żołnierzy jest zaopatrzona tylko w oszczepy i tarcze Ponieważ misyonarze muszą trzymać z krajowcami, więc też polityczne opowiadania pana Witta nie mogą mieć wielkiego znaczenia. Zaraz po swojem przybyciu do Anglii opowiadał on o wojnie tak, aby się nie narazić żadnej stronie. W ostatnim swoim odczycie wyraził nadzieję, „że wojna ta utoruje drogę rozszerzeniu się chrześciaństwa“. Na zapytanie „czy Cetewayo pragnął wojny odpowiedział Witt, że podług jego zdania, nie życzył jej sobie. Później jednak przyznał, „że dawniej w rzeczy samej pochwycono posłańców, których Cetewayo wysyłał do Sekokuni, Kreli, i innych naczelników Zulusów i Kafrów“ Polityka nie jest silną stroną misyonarza i nie powinna też nią być. Dlatego też na jego sąd w kwestyi wojennej nie trzeba wiele zważać. Młody kuzyn Cetewaya Umkwelantaba siedział obok pana Witta, ale nic nie mówił. Donieśliśmy już dawniej, że Cetewayo chciał go zabić, ale młody książę uciekł do misyonarza szwedzkiego. Anglicy nie porzucili jeszcze nadziei, że po pierwszej klęsce Cetewaya, wybuchnie podobnie jak w Afganistanie, wewnątrz kraju bunt przeciw jego panowaniu. Dalszy przebieg wojny będzie oczywiście zależał w wysokim stopniu od postawy *boerów*, pomiędzy którymi nie ma jednak Anglia wielu przyjaciół.

KRONIKA

† **Antoni Oleszczyński**, znany niepospolity rytownik, brat również znanego Seweryna, zmarł przed kilku dniami w Paryżu. Oleszczyński urodził się w roku 1794, ówczesnem województwie Lubelskiem; nauki szkolne ukończył u księży Pijarów w Opolu, poczem w r. 1810 mianowano go podsekretarzem rady stanu Księztwa Warszawskiego. W r. 1816 z polecenia cesarza Aleksandra I. przyjęto go do akademii sztuk pięknych w Petersburgu na koszt rządu, gdzie kształcił się pod przewodnictwem Utkina W r. 1824 ukończył ten zakład, i otrzymawszy złoty medal powrócił do Warszawy. W r. 1825 wysłany został przez komisyę oświecenia publicznego dla dalszego kształcenia się do Paryża, i tam pod przewodnictwem znakomitego rytownika Richome doszedł do wysokiego szczebla udoskonalenia w swoim zawodzie. Jego portrety Kościuszki, Kopernika, Zamojskiego, Mickiewicza powszechnie są znane. *Album Wileńskie* Wilczyńskiego zamieściło kilka sztychów ś. p. Oleszczyńskiego; podobnież w innych dziełach wydawanych w Paryżu znajdują się jego prace, a mianowicie w nowem wydaniu *Śpiewów historycznych* Niemcewicza, w wydaniu pism Krasickiego i t. p. Ogół utworów jego rylca liczy się na kilkaset. S. p Antoni był członkiem wielu akademij i posiadaczem kilku złotych medali, za prace swoje na wystawach publicznych w wielu krajach zdobytych.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Skałacie z grupy gmin miejskich rozpisano na dzień 22 kwietnia bieżącego roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo

* **Złotą obrączkę** ślubną znaleziono zeszłego poniedziałku na ulicy św. Mikołaja: na obrączce są wyryte litery J. M. Można ją odebrać u p. Prugara, pod l. 15 przy ulicy Stryjskiej.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Brukseli belgijski uczony podróżnik Vauthier: w Steglitz poeta niemiecki Adolf Strodtmann, przeżywszy lat 50; w Paryżu dr. medycyny Kajetan Stański, autor licznych prac naukowo-lekarskich, odnoszących się głównie do zaraźliwości chorób w ogóle, a w szczególności cholery i ospy, kawaler Legii honorowej, członek towarzystw uczonych i t d., przeżywszy lat 75.

— **Powódź w Szegedynie.** Od przedwczoraj poczta przyjmuje znowu wszelkie przesyłki do Szegedynu. — Ostatnie depesze z zalanego miasta donoszą: z dnia 19 marca. Według dokonanej dziś ze strony urzędowej konskrypcyi, w dzielnicy św. Rocha zostało wszystkiego 14 domów, z których tylko 9 da się zamieszkać; w dolnem mieście 56, z których do zamieszkania 42, a w Palance 248, z których 217 do zamieszkania Reszta obrócona w gruzy. Przybór wody z powodu nowej rozcieczy trwał dalej; Szentes w nocy było w najwyższym stopniu zagrożone, a cała ludność jego pracowała na groblach. Obawy wzrosły do najwyższego stopnia, kiedy z Szolnoku doniesiono o nowem wzbieraniu Cisy. Rząd posłał tam pomoc i zdaje się, że niebezpieczeństwo już przeminęło. Według depeszy prywatnej *D. Ztg.* znaleziono do dnia 19 b m ośmset trupów, które po dziesięć w jednym grobie pochowano na cmentarzu w Szöregh W miejscu, gdzie dokonywane są oględziny, dzieją się sceny rozdzierające serce. I tego dnia jeszcze zawaliła się pewna liczba domów Kościół w górnem mieście zapewne do kilku dni runie, a cerkiew musiano podeprzeć. Z zagrożonych kościołów uratowano wszystkie świętości i kosztowne sprzęty. Chroniąca się po domach ludność otrzymuje już regularnie żywność przez pionierów, którzy ją rozwożą na pontonach; żywność ta jednak składa się tylko ze słoniny i chleba. Od tygodnia biedni ludzie, nawet zamożni, nie jedli nic ciepłego Bułka kosztuje 10 ct., większy bochenek chleba 1 zł. Tytoniu prawie dostać nie można. Nad miastem czuć już wstrętne wyziewy, które pochodzą z gnijących w wodzie zwłok ludzkich i zwierzęcych, zachodzi przeto obawa, ażeby się nie rzuciła jaka zaraźliwa choroba. Pomiędzy prywatnemi osobami, które się odznaczyły w dziele ratunku, wymienić należy przedewszystkiem architekta p. Kunfalvy, który osobiście przy pomocy dwóch własnym kosztem wynajętych ludzi uratował 576 ludzi. On jeden prawie miał odwagę docierać swoją łodzią do budynków na pół już zawalonych i z narażeniem własnego życia wydobywać mieszkańców z pod gruzów, a kiedy było potrzeba, naprzód podpierał walący się dom a dopiero potem ratował mieszkańców. — Składki płyną ciągle obficie. Redakcya *P. Lloyda* do poniedziałku zebrała 96.000 zł., inne dzienniki także po kilkadziesiąt tysięcy Lord Mayor Londynu na trzeci dzień po ogłoszeniu składki miał już przeszło 20 000 zł.

— **Fałszywe banknoty** dziesięcio i pięcioguldenowe pojawiły się znowu w obiegu w Wiedniu i Tryeście. Na wydawaniu pierwszych przychwycono jakiegoś Słowaka Piątki podrabiane są z wolnej ręki zapomocą fotografii i widocznie są świeżej daty.

— **Zaraza w Rossyi.** Generał Loris-Melikow w raporcie z dnia 15 b. m. donosi, że chorych na zarazę nie ma. Po ukończeniu oględzin całej ludności w Wetlance i przekonaniu się, że stan zdrowia wszystkich mieszkańców nie pozostawia nic do życzenia, zdjęto kordon, który otaczał tę osadę. Tym sposobem jeszcze tylko wieś Selitrennoje, dla której przepisany termin 40 dniowy od ostatniego wypadku podejrzanej choroby upływa 23 marca, jest opasana kordonem.

— **Stolica biskupia** Bośnii w tych dniach przeniesioną została z klasztoru Suteska, gdzie się dotychczas znajdowała, do Serajewa Biskupem Bośnii jest ksiądz Paskal Vuicic.

— **Pojedynek.** Jak donosi *D. Ztg.* odbył się w tych dniach w Gradcu pojedynek pomiędzy jednym z członków arystokracyi tamtejszej a pewnym oficerem, w skutek prowokacyi ze strony pierwszego. Pojedynkowano się na pałasze i obaj zapaśnicy odnieśli ciężkie uszkodzenia. Nazwisk zapaśników rzeczony dziennik nie wymienia.

— **Kronika podróży.** Ministerstwo w Lizbonie w tych dniach zawiadomiło parlament portugalski, iż według autentycznych doniesień z Afryki, uczony portugalski Pinto dokonał szczęśliwie podróży na przełaj Afryki z zachodu na wschód i znajduje się obecnie w Transvaalu

— **Sąd karny** w Berlinie skazał w tych dniach na trzymiesięczne więzienie rossyjskiego emerytowanego pułkownika gwardyi Bazylewicza za to, że według zgodnych zeznań licznych świadków wyciągnął pewnej pani z kieszeni podczas zwiedzania galeryi takzwanego Panoptikonu, portmonetkę, w której się znajdowało 15 groszy srebrnych. Oskarżony jest człowiekiem zamożnym i kiedy go aresztowano, miał przy sobie dość pieniędzy własnych, a na palcu pierścień brylantowy wartości 2.000 mark. Według zapewnienia ambasady rossyjskiej Bazylewicz prowadził dotąd życie nienaganne, a lekarz berliński dr. Lauer oświadczył, że od lat 19 leczy go, lecz nie spostrzegł w nim oznak kleptomanii, to jest chorobliwej żądzy przyswajania sobie cudzej własności i zawsze go uważał za człowieka honorowego. Wypadek więc z portmonetką zawierający 15 groszy jest zagadką psychiczną, której sąd dojść nie potrafił, a wyrok zapadł pomimo energicznego wypierania się czynu ze strony oskarżonego głównie na podstawie stanowczych zeznań bardzo szanownych świadków naocznych.

— **Pojedynek.** Jak donosi petersburski *Herold*, odbył się w tych dniach w Petersburgu pojedynek, zakończony lekkiem zranieniem jednego z przeciwników. Interesu pojedynkowi temu dodawało wysokie w towarzystwie petersburskiem stanowisko obu zapaśników, których nazwiska jednak rzeczony dziennik nie wymienia.

— **Kolej przenośna.** Inżynier Ciechanowiecki podał do ministerstwa handlu i przemysłu w Petersburgu o przywilej na przenośną kolej żelazną ze stosownym do niej taborem, swego wynalazku.

— **Nowy ratusz paryski.** Według planów osobnej komisyi artystycznej, ma być przyozdobiony 254 posągami i 141 płaskorzeźbami, nie licząc rzeźb dekoracyjnych i konnego posągu Stefana Marcela. Kosztorys preliminuje na płaskorzeźby 287.000, na posągi 904.500 franków. Wszystkie te roboty artystyczne mają być w ciągu dwóch lat ukończone Wydział artystyczny paryskiej Rady gminnej musi teraz ułożyć listę owych 254 „wielkich mężów“, którzy mają figurować w posągach na ratuszowej fasadzie, poczem dopiero roboty rozdane będą pomiędzy artystów. Znaleźć odrazu 254 mężów wielkich, sławnych i zasłużonych — to istotnie zadanie nielada!

— **Rzadkie błogosławieństwo** rodzinne spoczęło na pewnym ubogim rzemieślniku w miasteczku Schiedam pod Hallą. W tych dniach uszczęśliwiony został trzydziestym czwartym potomkiem! Z dwóch pierwszych żon miał ich ośmioro, z trzeciej 26. Czy cała ta konsolacya żyje, nie wspomina o tem dziennik, z którego czerpiemy tę wiadomość.

— **W Konstantynopolu** żyje około 2000 poddanych austryackich wyznania grecko-wschodniego, po największej części kramarzy i majtków z Dalmacyi, którzy dla braku osobnej opieki duchownej dotychczas uczęszczać musieli na nabożeństwa do cerkwi rossyjskiej. Otóż jak się *Bohemia* dowiaduje z Wiednia, za przyzwoleniem Najj. Pana ustanowiony będzie dla tych ludzi w Konstantynopolu osobny duchowny, pochodzący z Austryi.

— **Z Olimpii** donosi telegram dnia 14 b. m. o znalezieniu kilku nowych zabytków starożytnych. Na wschodniej stronie świątyni wykopano głowę posągu Heraklesa i pięknego posągu kobiety, tudzież klęczącego dziewczęcia, dalej dobrze zachowane fundamenta prytaneionu, a nareszcie figurkę bronzową, przedstawiającą młodzieńca, która służyła za rękojeść jakiegoś naczynia.

— **Wzorowy anons.** Pewien praktyczny Amerykanin ogłosił niedawno anons następujący: „Przyjaciół i znajomych uwiadamiam niniejszem, że śmierć wydarła mi wczoraj moją ukochaną małżonkę jednocześnie prawie z przyjściem na świat krzepkiego synka, dla którego szukam zdrowej mamki, a nie byłbym także od tego, ażeby z przyzwoitą jaką damą zawiązać korespondencyę, celem poślubienia jej później. Wymagałbym od niej łagodnego usposobienia, poważnego wieku i małego majątku, oraz zdolności prowadzenia tymczasowo mego renomowanego magazynu płócien, w którym wszelkie zamówienia załatwiane są jak najsumienniej w ciągu 12 godzin. Mam zamiar z czasem przyjąć dla tego interesu dyspozytorkę z pensyą 250 dolarów rocznie oraz pomieszkaniem i wiktem, lecz może to nastąpić dopiero wtedy, gdy ukończona będzie „wyprzedaż za każdą cenę“, która właśnie jest w toku, i gdy przeniosę swoje magazyny na ulicę Długą, nr. 11, w którym to domu odstąpić mogę jedno piętro za czynszem rocznym 500 dolarów“.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 20 marca.)

(L) Przewodniczący p. Jasiński zawiadomił Radę, że sekcya druga, której na poprzedniem posiedzeniu przekazano wniosek udzielenia zapomogi mieszkańcom Szegedynu, wyznaczyła na ten cel 1000 złr., którą prezydent wysłał natychmiast magistratowi nieszczęśliwego miasta. Dalej zawiadomił p. prezydent, że stosując się do woli Najj. Państwa, ażeby kwoty wyznaczane na illuminacye miast w dzień srebrnego wesela przeznaczano raczej dla nieszczęśliwych mieszkańców miasta Szegedynu, prosił komisyę specyalną, która ma się zająć ułożeniem programu tej uroczystości, ażeby odstąpiła od planu oświetlenia miasta. W końcu nadmienił p. prezydent, że pojawi się dziś odezwa magistratu do mieszkańców miasta Lwowa, wzywająca do składek na rzecz mieszkańców Szegedynu. Datki mogą być składane albo w komisaryatach pojedynczych dzielnic albo też w prezydyum magistratu.

Rada przyjęła do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie zarządu czyszczenia miasta za r. 1878. Koszta czyszczenia miasta wynosiły ogółem 31.718 złr. a w budżecie na r. z. preliminowano na ten cel 32.000 złr.; pozostała tedy nadwyżka w kwocie 281 złr. z której na wniosek zarządu wyznaczono 100 złr. tytułem remuneracyi dla sierżanta straży ogniowej, który prowadził manipulacyę.

Nastąpiły potem obrady nad wynikiem licytacyi na oświetlenie naftowe we Lwowie. Wpłynęły trzy oferty a to: p. Ciupcińskiego, blacharza, który żądał za 100 godzin palenia nafty w jednej lampie 1 złr. 90 cent.; (czyniłoby to na rok przy 940 latarniach i olbrzymiej cyfrze godzin 33.126 złr.); p. Adolfa Bratkowskiego, dotychczasowego przedsiębiorcy, który żądał 1 złr. 70 cnt. za 100 godzin palenia w 1 lampie, co uczyniłoby na rok 29.639 złr. i trzecia towarzystwa przemysłowego i spółki, która stawia najlepsze warunki, bo domaga się za takie same *quantum* nafty tylko 1 złr. 35 cnt., co

czyniłoby na rok 23.537 złr. Różnica między pierwszą a ostatnią ofertą jest tedy olbrzymią. Już po przeprowadzonej licytacyi wniósł p. Bratkowski pismo dodatkowe, w którem oświadcza, iż przystaje na cenę proponowaną przez towarzystwo przemysłowe i spółkę. Magistrat proponuje przyjęcie oferty towarzystwa przemysłowego (bez spółki) a sekcya III przyjęcie oferty p. Bratkowskiego. Nad temi wnioskami wszczęła się bardzo ożywiona rozprawa. Rada przyjęła wniosek sekcyi III.

Prezbiteryum lwowskiej gminy ewangielickiej wniosło prośbę o podwyższenie subwencyi na szkołę na r. 1879. Sekcya V z uwagi na to, że w r. 1877 podwyższono już subwencyę na 600 złr., dodając kilka sągów drzewa opałowego, proponuje, ażeby nie podwyższać subwencyi i dalsze subwencyonowanie szkoły uczynić zawisłem od nauczania bodaj jednego przedmiotu w języku polskim, dotychczas bowiem wykładano tam wszystkie przedmioty w języku niemieckim.

Dr. Żuliński proponuje, ażeby dalsze subwencyonowanie uczynić zawisłem od zaprowadzenia w tej szkole polskiego języka jako wykładowego, czemu sprzeciwia się p. Błotnicki. Rada przyjmuje wnioski sekcyi V.

Z Izby sądowej.

(Zemsta małżonka.)

(Ciąg dalszy.)

P. Józefa Prochaska, nauczycielka, była przez półtora roku (1872—1873) nauczycielką u Bommerów, najpierw w Dołżce a potem w Bukaczowcach. Pożycie małżeńskie Bommerów, było dobre i dopiero w Bukaczowcach zaszła mała zmiana. Bommer miał jakieś powody stać się podejrzliwym i pewnego razu przyszło nawet do sceny, po której p. Prochaska wyjechała z domu Bommerów. W okresie swego pobytu u Bommerów miała deponentka sposobność przekonać się, że Bommer był dobrym mężem i ojcem. W r. 1874 bawiła p. Prohaska w Stanisławowie, tu spotkała Bommerową, która twierdziła, że porzuciła męża, bo jest pijakiem. W Stanisławowie poznała deponentka p. Przedrzymirskiego i zdawało się jej, że on jest szczerym przyjacielem Bommerowej i jej dzieci a zarazem bezinteresownym opiekunem. Deponentka miała wszelkie powody do przypuszczenia, że Przedrzymirski stara się o jej względy i że wkrótce wystąpi nawet jako konkurent o jej rękę. Przedrzymirski pisywał nawet listy do niej ze Lwowa, ale w każdym z nich był załączony list do Bommerowej. Przez dłuższy czas oddawała deponentka listy, ale nareszcie dowiedziawszy się przypadkiem o owym stosunku, otworzyła jeden list taki i przekonała się aż nadto, że pogłoska, której nie chciała wierzyć, niestety jest prawdziwą. Zerwała tedy z Przedrzymirskim i spotkała się z nim dopiero we Lwowie w r. 1877, kiedy przyszedł do niej z prośbą aby przyjęła Bommerową na mieszkanie. Z litości uczyniła zadość tej prośbie, widząc że Bommerowa jest istotnie w opłakanym stanie (służyła po rozmaitych domach), i była przez miesiąc świadkiem częstych odwiedzin Przedrzymirskiego u Bommerowej. Nastąpiło potem przesłuchanie dwóch świadków i odczytanie zeznań trzech świadków, których depozycye są mniej ważne.

Floryan Grunner, asystent pocztowy, zna Bommera od 5 lat jako człowieka prowadzącego się wzorowo, dobrego ojca i męża, ale nieszczęśliwego do najwyższego stopnia z powodu wiarołomstwa żony. Przedrzymirskiego, który był bezpłatnym praktykantem przy poczcie i żył tylko z łaski Bommera i matki, przedstawia świadek jako człowieka fałszywego i intryganta; złośliwego i hipokrytę. Skandaliczny stosunek jego z Bommerową był znany wszystkim urzędnikom pocztowym. Brano mu za złe, że tak niegodnie postąpił sobie z swoim wujem i dobrodziejem. Świadek karcił go nieraz za to postępowanie, ale narażał się tylko na impertynencye. Bommer płakał nieraz przed świadkiem, ale gotów był w każdej chwili zapomnieć krzywdy, byle tylko żona powróciła do niego wraz z dziećmi. Świadek nie widział Bommera nigdy pijanego, natomiast spostrzegł pewne zboczenia umysłowe, które napawały go obawą, iż kiedyś targnie się na własne życie.

Na zapytanie p. Uhlego, wystosowane do Bommera, dla czego tak upornie domagał się powrotu żony i nie starał się zapomnieć o tej wiarołomnej kobiecie, odpowiada oskarżony, że łudził się zawsze nadzieją, iż żona jego przyjdzie przecież raz do przekonania, że źle robi i powróci do niego.

P. Józefa Grunnerowa, żona Floryana, jest spokrewnioną z Bommerem; jest on bratem jej stryjenki. Znała Przedrzymirskiego, który był zawsze ugrzecznionym dla kobiet, zwłaszcza zaś dla mężatek. Był to człowiek złośliwy i niewdzięczny; narzekał nawet na własną matkę, która byłaby oddała życie za niego. Zwierzył się przed deponentką z stosunku swego z Bommerową i utrzymywał, że matka jego (siostra Bommera) jest powodem całego nieszczęścia. Bommer miał bardzo słuszne powody do przypuszczania, iż Przedrzymirski porzuci wkrótce jego żonę i zacznie bałamucić najstarszą córkę. Wszystko przemawiało za tem; prowadził ją na tańce, chodził z nią po spacerach i t. p.

Iwan Samborski służył u Bommera przez 4 lata w Dołżce i w Pszanach. Widział nieraz gorszące sceny. Bommer był człowiekiem bardzo dobrym i trzeźwym. To samo zeznał Iwan Polunczan parobek Bommera w Pszanach, który towarzyszył Bommerowej w ucieczce z domu mężowskiego z Pszan do Stanisławowa.

Odczytano następnie list p. Antoniego Krzywieckiego, szwagra Bommera, pisany do Jakóba Pawlewicza pod d. 29 października r. z. Z *Gazety* dowiedział się p. Krzywiecki o strasznym czynie Bommera i błagał Pawlewicza, ażeby pomógł nieszczęśliwemu człowiekowi, doprowadzonemu do rozpaczy przez niegodziwą żonę i jej gacha Sam p. Krzywiecki, przywołany do rozprawy jako świadek, skorzystał z dobrodziejstwa prawa i jako krewny Bommera nie chciał świadczyć.

Świadczyła natomiast p. Franciszka z Bommerów Krzywiecka, siostra oskarżonego, podając na korzyść brata szczegóły z jego nieszczęśliwego pożycia małżeńskiego. Z jej zeznań wypływa, że stosunek miłosny między Bommerową a Przedrzymirskim istniał już w Dołżce, o czem jednak Bommer nie wiedział, sądząc, że został nawiązany później, w Pszanach, a nie wiedział dlatego, bo korespondencye między kochankami toczyły się za pośrednictwem p. Zuzanny Wojtowiczowej z Wojniłowa, która potwierdziła ten fakt, dodając, że była bezwiednem narzędziem.

Ks. Cyprian Prokopowicz, proboszcz gr. kat. w Pszanach, oburzony jest do głębi krzywdą Bommera. Świadek patrzał z bliska na stosunki i żałował tylko, że mimo najlepszych chęci nie miał władzy do odwrócenia skandalu. Napomnienia kapłana nie odnosiły żadnego skutku, bo Przedrzymirski zaprzeczał istnieniu Boga. Świadek bolał nad niedolą Bommera i i pocieszał go w sposób religijny. Świadek patrzał z żalem, jak z każdym dniem marniał Bommer pod każdym względem; podupadł na zdrowiu i na umyśle. Pewnego razu, pocieszając go słowami Chrystusa, otrzymał od niego następującą odpowiedź: „Ja księdza proboszcza bardzo szanuję, ale jego (Przedrzymirskiego) przecież zastrzelić muszę.“ Wówczas zrobił świadek spostrzeżenie, że Bommer, którego znał jako człowieka łagodnego, został jakby jakiegoś obłędu. Przedrzymirski był intrygantem niepospolitym. Na dowód tego przytacza fakt, że poróżnił świadka chwilowo z p. Ludwikiem Bommerem, z którym łączyła go przyjaźń dawna. Nosząc się z planem wykradzenia żony Bommerowi, pojechał Przedrzymirski do ks. Edwarda Mondrzyckiego, łacińskiego administratora i oczernił przed nim Bommera jako pijaka, jako tyrana dla żony i dzieci prosząc go, ażeby dla procesu separacyjnego wydał dla Bommera nieprzychylne świadectwo. Ks. Mondrzycki, nie znając wcale stosunków, wydał Przedrzymirskiemu świadectwo żądane, a Przedrzymirski nie wahał się głosić następnie w Pszanach, że to ks. Mondrzycki zaleca się do Bommerowej. Bommer zaskarżył ks. Mondrzyckiego do konsystorza za wydanie owego świadectwa a po przeprowadzonem śledztwie usunął konsystorz tego księdza z posady administratora.

Aleksander Tabaka, wójt w Pszanach, świadczy jak najpochlebniej o charakterze i zachowaniu się Bommera. Przedrzymirski robił starania, ażeby Bommera wziąć w kuratelę.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

OSTATNIA POCZTA

Z telegramu wiadomo, że prefekt policyi paryskiej, pan Andrieux, kazał na rogach ulic paryskich rozlepić afisze z uchwałą Izby wersalskiej, piętnującą ministrów konserwatywnych. Afisze te noszą tylko podpis prefekta, członkowie gabinetu pana Waddingtona, którzy wstrzymali się od głosowania nad tym porządkiem dziennym, nie podpisali także ogłoszenia. P. Broglie i jego towarzysze domagają się teraz, aby im pozwolono rozlepić także ich protestacyę, grożąc w przeciwnym razie wytoczeniem panu Andrieux procesu o obrazę honoru. Utrzymują oni, że proces taki wytoczyć mogą w każdym sądzie, w którego okręgu nastąpiło ogłoszenie owej uchwały. Ale czy znajdą trybunał, który wobec dzisiejszych okoliczności byłby dość bezstronnym, aby wymierzyć im sprawiedliwość?

Rozpoczęciem „walki kulturnej“ gabinet p. Waddingtona wzmocnił nieco swe stanowisko w obozie republikańskim. Mimo to nie chcą umilknąć pogłoski o bliskiej dymisyi szefa gabinetu, a jako następcę jego w urzędzie spraw zagranicznych wymieniają znanego radykała — Spullera!

W Tirnowie nie ustają panbulgarskie demonstracye mimo odjazdu księcia Dundukowa. Komissya dwudziestu starała się w ostatnią sobotę wysondować pana Sukiamowa, zastępcę księcia, czyby nie należało przedłożyć zgromadzeniu narodowemu memoryał, który postanowiono wręczyć mocarstwom podpisanym na traktacie, tudzież, czy nie wypadałoby wysłać deputacyi do dworów europejskich. Sukiamow oświadczył się stanowczo przeciw obydwom projektom. Tymczasem deputowani postanowili jednogłośnie przeprowadzenie powziętych przez komitet uchwał. W tym samym czasie, w którym główna deputacya uda się do dworów europejskich, wyjedzie także do Petersburga deputacya złożona z pięciu członków, mianowicie z trzech Bułgarów, jednego Turka i jednego Macedończyka. Wschodniorumelscy delegowani chcą towarzyszyć tej deputacyi do Petersburga. Sprawozdanie komissyi dwudziestu zostało odczytane w niedzielę na zgromadzeniu deputowanych. Komissya wnosi w tem sprawozdaniu, aby adres do księcia Dundukowa został przedyskutowany, memoryał zaś do mocarstw europejskich ma być tylko odczytany w zgromadzeniu narodowem. W końcu zaleca sprawozdanie, aby wysłać do Petersburga osobną komissyę. Następnie wezwano sprawozdawcę komissyi, aby odczytał tak adres jak i memoryał. Z tego wywiązała się dyskussya co do stosowności bezwłocznego odczytania memoryału. Zgromadzenie postanowiło w końcu, aby adres został odczytany publicznie, memoryał zaś przy zamkniętych drzwiach. Nadto postanowiono, aby dla nadania memoryałowi większego znaczenia, podpisali go tylko deputowani księstwa bułgarskiego. Na najbliższem posiedzeniu miało zgromadzenie narodowe przystąpić do wyboru członków obydwóch deputacyj.

Polit. Corr. podaje dziś bliższe szczegóły o wybrykach, jakich dopuszczali się Bułgarzy podczas pobytu dyrektora skarbu wschodniej Rumelii Schmidta w Sliwnie. Gen. Stołypin, komisarz francuzki Coutouly i Schmidt, przybyli 16go marca do Sliwna. Mieszkańcy miasta zawiadomieni byli tylko o przybyciu Stołypina i Coutoulego i przygotowali im uroczyste przyjęcie. Miasto było przybrane chorągwiami i 1500 chłopców bułgarskich tworzyło szpaler na drodze, którą mieli przybyć. Zaprowadzono ich wśród pełnych zapału okrzyków w orszaku dostojników miejscowych do przygotowanego mieszkania w konaku rządowym. Tam dopiero generał Stołypin przedstawił zgromadzonym Schmidta, i oznajmił, w jakim celu przybył dyrektor skarbu. Z początku przyjęto wiadomość tę milczeniem i z rezygnacyą. W parę jednak godzin zmienił się stan rzeczy. Banda opryszków, mężczyzn i kobiet, wpadła z wrzaskiem do ogrodu i żądała wydania Schmidta. Odezwały się głosy, że gdyby wiedziano, że Schmidt także przybywa do miasta, noga jego nie przestąpiłaby progów Sliwna. Nie pomagały wezwania, tłum ciągle wzrastał i hałasował; gen. Stołypin kazał milicyi bułgarskiej rozpędzić motłoch. Gdy i to nie pomogło, wpadł sam z kilku oficerami między tłum, kilku największych krzykaczy aresztował, resztę rozpędzono kolbami. Tych, co stawiali opór, dosięgła zaraz na miejscu kara cielesna. Ten ostatni argument skutkował; tłum rozszedł się, ale rozjątrzenie jeszcze bardziej wzrosło, i z każdym dniem obawiać się można silniejszego jeszcze wybuchu.

Nadzieje rychłego ukończenia afgańskiej wojny nie chcą się ziścić. Nowy emir Afganistanu Jakub-chan nie myśli, jak się zdaje o zawarciu pokoju, gdyż na propozycye angielskie nic dotąd nie odpowiedział. Daremnie wicekról indyjski trudził się do Lahory, aby być w pogotowiu do spotkania się z Jakubem; władca Kabulu zamiast do Dżellalabadu udał się do Heratu, gdzie, jak słychać, organizuje swe siły zbrojne, nad któremi sam objąć ma dowództwo. To też Anglicy przestają oddawać się illuzyom i czynią przygotowania do podjęcia walki na nowo. Generał Browne ma być gotów do bezzwłocznego pochodu na Kabul a gen. Biddulph wyruszył już naprzód przez wąwóz khojacki. Afghanom dodała mocy otuchy wiadomość, że 20.000 Rossyan drogą przez morze kaspijskie zbliża się do Merwu.

Osławiony panslawista i polakożerca Katkow, redaktor *Moskowskich Wiedomostij*, popadł jak *Gołosowi* donoszą w obłąkanie, które już od dłuższego czasu objawiało się manią denuncyowania najwyższych posta wionych osób o nihilizm. W ostatnich czasach umieścił Katkow artykuł wstępny, w którym twierdził, że w morderstwie popełnionem na gener. Krapotkinie brali udział dziennikarze petersburscy a prof. Botkin był także wtajemniczony w tę zbrodnię. To spowodowało krewnych Katkowa do zarządzenia badań lekarskich, które skonstatowały chorobę umysłową.

Z Konstantynopola donoszą do *Journal des Débats*, że były Szeik-ul-Islam Hajruła effendi mianowany został szeikiem Mekki.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 20 marca. Komisya budżetowa obradowała dziś nad pozostawioną w zawieszeniu kwestyą biskupstwa krakowskiego. Minister Stremayr uzasadniał najdobitniej naglość sprawy i podniósł przytem, że rokowania w sprawie podziału biskupstwa Tarnowskiego nie mogą być rozpoczęte, dopóki biskupstwo w Krakowie nie zostanie stanowczo obsadzone. Po dłuższej rozprawie uchwalono zgodnie z wnioskiem referenta żądaną na ten cel kwotę 3.500 zł. i przyjęto rezolucyę Sturma wzywającą rząd, ażeby starał się o jak najrychlejsze połączenie Tarnowskiego biskupstwa z Krakowskiem. Dr. Weigel wystąpił przeciw tej rezolucyi. W toku rozpraw Juzyczyński przemawiał za utworzeniem Krakowskiego biskupstwa a przeciw zniesieniu Tarnowskiego, oraz podniósł potrzebę utworzenia gr. kat. biskupstwa w wschodniej Galicyi.

Berno, 20 marca. Rada związkowa uchwaliła 27 głosami przeciw 16 znieść artykuł konstytucyi usuwający karę śmierci. Wyjątek zastrzeżono tylko co do przestępców politycznych.

Rzym, 20 marca. Dziennik urzędowy wzywa do składek dla mieszkańców Szegedynu.

Dekret królewski znosi kwarantannę dla proweniencyi z Cypru i ogranicza tylko do niektórych towarów zakaz przywozu z portów Czarnego morza.

Według doniesienia dzienników rząd oświadczył w komisyi budżetowej, że zgadza się na zniesienie podatku od mlewa. Jeżeli jednak powstanie niedobór z tego powodu, rząd zaproponuje nałożenie nowego podatku lub podwyższenie niektórych istniejących podatków.

Pod patronatem obu tutejszych ambasadorów Austro Węgier utworzył się komitet, celem zbierania składek dla mieszkańców Szegedynu.

Londyn, 20 marca. Ogłoszona korespondencya dyplomatyczna zawiera oprócz depeszy Salisburego z 26 stycznia odpowiedź Gorczakowa z 8 lutego. Według tej odpowiedzi porozumienie się co do Rumelii mogłoby być bardzo ułatwione, jeżeliby ludność rumelska została przekonana, że jej interesa bronione będą przez Europę w granicach traktatu berlińskiego nawet po wymarszu wojsk rossyjskich. Rząd rossyjski wszystko poprze, co rząd brytyjski uzna za możliwe do uczynienia, celem obudzenia w mieszkańcach Rumelii zaufania, umiarkowania i rezygnacyi oraz celem słusznego i pokojowego wykonania traktatu berlińskiego.

(*H*) **Wiedeń**, 21 marca. (*Tel. pryw.*) Na wczorajszem posiedzeniu komisyi budżetowej toczyła się gorąca walka o biskupstwo krakowskie. Dr. Stremayr, opierając się na mowach dr. Weigla i ks. Ruczki podczas zeszłorocznych rozpraw budżetowych, skreślił niepomyślne stosunki, jakie zachodzą przy obecnem prowizoryum. Nietylko interes ludności krakowskiej i duchowieństwa tej dyecezyi, ale także ważne interesa monarchii wymagają energicznych środków zaradczych. Dep. Heilsberg, Sturm i Menger występowali przeciw reaktywowaniu biskupstwa z rozmaitych punktów widzenia. Ks. Juzyczyński przemawiał za reaktywowaniem krakowskiej stolicy biskupiej, w czem radby uwa-

żać precedens dla rychłego utworzenia ruskiego biskupstwa w Stanisławowie. Dr. Weigel przemawiał dwa razy bardzo świetnie i z wielkiem powodzeniem. Argumenta jego przyczyniły się do tego, że wielu członków, przeciwnych projektowi, usunęło się przynajmniej od głosowania. Przyjęto projekt reaktywowania biskupstwa krakowskiego 12 głosami przeciw 10. Przewodniczący komisyi dr. Herbst liczył na równość głosów, a w takim razie miał dyrymować na niekorzyść projektu.

Wiedeń, 21 marca. (*Tel pr.*) Petersburski korespondent *Wiener Abendpost* w sposób bardzo stanowczy stwierdza rozszerzanie się nihilizmu w Rossyi. Sprzysiężenie nihilistyczne ma swoich członków i zwolenników nawet w wysokich kołach, w armii i ministerstwach.

Polit. Corr. zamieszcza uwagi godny list z Londynu, który tutejsza prasa uważa za rossyjski *ballon d'essai*. List ten rzuca kwestyę, czy nie dobrze by było zaprowadzić unię personalną rumelsko-bułgarską.

Nowa Presse donosi z Londynu, że odbyła się wczoraj sesya gabinetu, na której zastanawiano się nad kwestyą naczelnej komendy w południowej Afryce. Lord Napier ma być mianowany gubernatorem cywilnym i wojskowym tych posiadłości angielskich.

Z Konstantynopola donoszą do *Presse*, że wskutek rozbicia się rokowań z Grecyą, Muktar basza otrzymał rozkaz odbycia inspekcyi garnizonów tureckich na Krecie i w Janinie. Miasta będą fortyfikowane. Anglia domaga się przyspieszenia reform w Anatolii.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 20 marca 1879, godz. 2 min. 22. Losy kredytowe 167·25. Węg. akcye kredyt. 232·50. Akcye anglo-austr. 102 80. Akcye banku Union 75·25. Akcye kolei Karola Ludwika 228·50, Akcye kolei północnej 214·—, Akcye kolei południowej 65·—, Akcye kolei Alföld 121·—, Akcye kolei Elżbiety 171·50, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 129.50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 127·—, Akcye kolei Rudolfa 123 75, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg. oblig. państw. w złocie 67·75, Galic. oblig. indemn. 87·75, Losy z r. 1864 151·—. Akcye kolei siedmiogrodzkiej 94·—, Akcye banku obrotowego 113 75, Losy tureckie 21·20, Akcye kolei węg.-galic. —.—, Akcye kolei państwowej 255·—, Akcye banku związkowego 113·75, Rubel papierowy 1·14¼, Wiedeńskie losy 107·—. Węgierskie losy 94·—, Mark. niemiecki 57·62. Węgierska renta 85·85. Usposobienie stłumione.

Wiedeń, dnia 20 marca, godzina 5 minut. 50. Akcye kredytowe 245·20, Anglo-Austr. —·—. Unionsbank —·—, Kolej Karola Ludwika 228·50, południowa 65·25, Renta pap. 64·47, Rubel papierowy —·—, Gal. listy zastawne 92 50, Gal. listy indemnizacyjne —·—, Mark niem. —·— Gali bank rustykalny 94·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleonsdor 9·33—. Usposob. bardzo silne.

Wiedeń, dnia 21 marca, godz. 10 minut 48. Akcye kredytowe 246 90, Angloaustr. 104·70, Akcye banku Union 77·25, Kolej Kar. Ludw. 229·25, Południowa 65 25, Napoleonsdor 9·33½, Rubel papierowy 1·14·35, Renta pap. —·—, Galic. bank hip. —·—, Gal. oblig. indemn. —·—, Gal. listy zastaw. banku włośc. —.—, Losy z r. 1860 —·— Usposobienie bardzo dobre.

Odpowiedzialny redaktor Władysław Łoziński.

Wykaz osób zmarłych

w czasie od 1 do 10 marca 1879

Gruszyńska Teresa, właścicielka realności, l. 25, na suchoty płuc. — Eirbar Jadwiga, dziecko cukiernika, l. 2½, na błonicę. — Oswald Roman, syn fryzyera, l. 4½, na chorobę brigtha. — Korkes Koppel, parasolnik, l. 43, na zapalenie płuc. — Timen Pesche, żona krawca, l. 32, na dur brzuszny. — Mehr Mordche, zarobnik, l. 44, na dur brzuszny. — Müller Roża, dziecię drągarza, l. 2½, na odrę. — Popielecki Józef, emerytowany adjunkt, l. 61, na porażenie postępowe. — Świątkiewicz Julian, właściciel dóbr ziemskich, l. 52, na gruźlicę płuc. — Kluczycka Emilia, żona emerytowanego poborcy, l. 47, na zapalenie wątroby. — Baranowicz Antoni, syn malarza, l. 1, na suchoty. — Stapczyńska Zofia, akuszerka, l. 53, na zapalenie nerek. — Żurawiecki Ignacy, murarz, l. 29, na ranę czaszki i ropnicę. — Dziak Karolina, szwaczka, l. 18, na zapalenie macicy i otrzewnej. — Völpel Henryk, c. kr. kapitan 30 pułku, l. 44 na suchoty. — Wiszeniewski Piotr, nauczyciel muzyki, l. 55, na rozedmę płuc. — Steif Franciszek, sierżant 55go pułku piechoty, l. 35, na chorobę Brigtha. — Etstein Dawid, dziecię kupca, l. 4, na błonicę. — Brodzik Anna, posługaczka, l. 26, na durzycę. — Pelzer Jędrzej, dozorca więźni, l. 58, wskutek postrzelenia się. — Drahokaupil Henryk, słuchacz praw, l. 20, na gruźlicę płuc. — Schreiner Marya Anna, wdowa po właścicielu dóbr, l. 73, na wadę serca. — Gruhl Anna, szwaczka, l. 20, na durzycę ostrą. — Jamiński Roman, syn adwokata krajowego, dni 17, na brak sił żywotnych. — Rott Marya, wdowa po listonoszu, l. 58, na zapalenie błony brzusznej. — Zwiling Izak, faktor, l. 60, na wadę serca. — Bach Berl, intr ligator, l. 56, na gruźlicę płuc. — Pomersbach Władysław, dziecię rewizora policyi, l. 1 3/12, na obrzękłość płuc. — Fiałkowski Franciszek, syn czeladnika blacharskiego, l. 2½, na zapalenie płuc. — Turkiewicz Stanisław, syn zarobnika, l. 2½, na płonnicę. — Negedło Berta, córka c. kr. lekarza wojskowego, l. 29, na gruźlicę płuc. — Wilczyk Józef Nikodem, literat, l. 70, na uwiąd starczy. — Przyborska Józefa, żona graizlera, l. 53, na gruźlicę płuc i kiszek.

Lwów dnia 12go marca 1879.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 21 marca 1879.

Hotel Langa.

Pp. K. Grabowski z Jordanesty. O. Orłowski z Tarnopola. J. Egger z Wiednia. J. Bosser z Wiednia.

Hotel George'a.

Pp. F. Kunze z Tarnowa. Dr. A. Wich z Wiednia. Dr. K. Żywicki z Tarnopola. M. Poznański z Paryża. F. Müller z Aussig.

Hotel Lazarusa.

Pp. J. Palester ze Stanisławowa. A. Weisberg z Tarnopola. E. Felsen z Drohobycza. J. Tunk z Krakowa.

Hotel Angielski.

Pp. K. Kossowicz z Suczawy. W. Szydłowski z Korościatyna. H. Milewski z Monasterzysk.

Hotel Kuhna.

Pp. A. Trampler z Drohobycza. J. Fiałkowski z Glinian. M. Pohorecki z Brodów. J. Szczepański z Kupiczwoli.

Hotel Podolski.

P. P. Linberger z Berezowic.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. E. Rozwadowski do Hładkiego. G. Szeliski do Krakowa. H. Treter do Laszek.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 21 marca 1879 o godz 7 rano.

Barometr 733.31 mm. Psychrometr suchy - 1.9°C. Psychrometr wilgotny — 2·5°C. Prężność pary 3.5m. Wilgoć 88% Zachmurzenie 10 W atr NE2 Ozon 0.

Temperatura powietrza — 1.5°R

Barometr idzie w górę.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: o godzinie 5 minut 22 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 9 m 27 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 min. 8 przed południem (pociąg mięszany.)

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu): o godzinie 3 minut 2 rano (pociąg osobowy); o godzinie 3 min. 9 po południu (pociąg mięszany);

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa (nr. 2) o godz. 8 min. 15 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny): o godz. 10 min. 43 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 39 popołudniu (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godzinie 9 minut 55 wieczór (pociąg pospieszny), o godzinie 3 minut 45 rano (pociąg mięszany); o godzinie 2 minut 50 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Do Krakowa: o godzinie 11stej min. 5 przed północą (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godzinie 4 minut 39 po południu (pociąg mięszany)

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 20 marca 1879.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	227	50	230	25
Kol. lwow. czer.-jas „ 200 zł m. k.	128	—	130	50
Banku hip. galic. 200 zł: w. a.	254	—	258	—
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	218	—	222	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.	86	75	87	75
„ „ „ 4 pr. „	81	—	82	
„ „ „ 5 pr. okresowe	86	75	87	75
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	92	20	93	20
Listy dłużne g. Z. kr wł. 6 pr. w. a	91	75	93	—
3. Listy dłużne za 100 zł. (bez kupona)				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	90	25	91	30
Tow. kr. m. 6 pr. w. a. w 15 lat	—	—	—	—
„ „ „ 6 pr. w. a. w 30 lat	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 proc. m. k.	87	40	88	40
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a,	90	—	91	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 prc. w. a.	90	—	—	—
5. Losy Miasta Krakowa	16	25	18	25
„ „ Stanisławowa	22		24	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	42	5	52
Dukat cesarski	5	46	5	56
Napoleondor	9	29	9	39
Półimperyał	9	54	9	64
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	60
„ „ papierowy	1	13¼	1	15—
100 marek niemieckich	57	25	58	—
Srebro	99	50	100	50

Kurs giełdy wiedeńskiej

dnia 18 marca 1879.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług Państwa w banknot. maj-listopad	64.65	64.80
luty-sierpień	64.65	64.80
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	64.95	65.10
kwiecień-październik	64.90	65.10
Losy z roku 1854 po 250 zł.	115 —	116.—
„ „ 1860 po 500 złr. 5 pr.	118.—	118.50
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	127 50	128.50
„ „ 1864 (z premią) po 100 zł.	151.—	152.—
„ „ 1864 po 50 „	150. —	151 —
Renty Como po 42 lir. austr.	25 —	26. -
Listy zastaw. domen państw. po 120 zł. 5 proc.	143. —	144.—
Austr. asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	99. —	100 -
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr	76.90	77.10
2. Obligacye indemn. 5 pr. za	—.—	—.—
Czech	102. —	103.—
Bukowiny	83.50	84 50
Galicyi	87.75	88.—
Niższej Austryi	104.50	105.—
Siedmiogrodu	76 75	77.75
Węgier	82.—	82 50
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł emit zł. 120	103.50	106.75
Inst kred. dla handlu po 160 zł.	248.25	248.50
Niższo-austr. tow. eskomt po 500 zł.	750 —	755 —
Gal. banku hip. po 200 zł	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego a 600 zł.	—.—	—.—
Kol. Albrechta a 200 zł, w srebrze	—.—	—.—
Austr. Tow. żeglugi par. po 500 zł mk.	546.—	548.
Kol. Cesarzow. Elżbiety po 200 zł. mk.	172.25	172.75
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł. w sr.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł.	2100.—	2105.—
Kol. Kar. Ludwika po 300 zł.	228.75	229 -
Lwow. Czern. kolei po 200 zł. wa. w sr.	130.—	131. —
Tow. kol. żel, państ. po 200 zł. m. k.	252.50	253. —
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	65.50	66. —
I. Kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	87.50	88. -
5. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	90.—	91. —
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 5 pr. w sr.	112.75	113.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	92.—	93. —
„ „ „ w 20 l. 7 pr.	95. —	97. —
„ „ „ w 38 l. 5½ pr.	94.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	79.50	—.—
„ „ „ po 5 proct.	86.75	87.25
„ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	86 75	87 25
Gal. banku hipot. po 6 proct.	92.75	—.—
Gal. zakł. kred. włość. po 6 proct.	90 —	—.—
Tow kr. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6 pr.	—.—	—.—
„ „ w 30 l. wyl. po 6 pr	—.—	—.—
Banku narodowego po 5 proct.	—.—	—.—
Węg. Tow. ziem. po 5½ proct	96 —	—.—
„ „ po 5 proct.	88.25	88.75
6. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł 5 proc. w a.	72.50	73.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w cz.) a 300 zł. 5 proc w srebrze	66. -	66.50
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	103. —	104.
„ „ po 100 zł. w. a.	98.50	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	100.30	100.50
„ „ „ II emisyi	100 —	100.25
„ „ „ III „	97.50	98. —
„ „ „ IV. „	—.—	—.—
Kol. Lwow-Czer.-Jas. III. emis. a 300 zł. 5 proc. w srebrze z r. 1865	78.50	79.—
z r. 1867	81.—	81.50
z r. 1868	74.25	75.
z r. 1872	68.25	68.75
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 proc. w sr.	66.75	67.25
7. Losy.		
Inst. kr. dla han. i prz. po 100 zł. w. a.	167.50	168.—
Clarego po 40 zł. m. k.	33 —	34.
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. w. a.	103 25	103 75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.—	16.50
Losy miasta Krakowa	16.50	17.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34. —
Palfiego po 40 zł. m. k.	32. —	32.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	17.	17.50
Salma po 40 zł. m. k.	44.50	45.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	35.50	36.—
Pożyczka m. Stanisławowa po 20 zł. wa.	23.—	23.5
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	118.—	119.—
„ „ 50 zł. m. k.	61.—	63.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	26.25	26.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	30 50	31.—

Weksle (na 3 miesiące)

	płacą	żądają
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117.05	117.30
Paryż za 100 fr.	46.30	46.50

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.54.	5.55. —
„ pełnej wagi	5.54. —	5.55.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.31.50	9.32. —
Rossyjski imperyał	9.57.—	9 58. —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 20 marca 1879.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	64	25
„ „ „ w srebrze	64	50
Renta w złocie	76	80
Losy pożyczki z roku 1860	117	50
Akcye banku austro-węgierskiego	791	—
„ „ kredytowego	242	60
Londyn	117	25
Srebro	—	—
Napoleondor	9	33
Dukat cesarski men.	5	54
100 marek niemieckich	57	0

Dziennik Urzędowy.

(1955 1—3) **Edykt.**

L. 1955. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia, że Fedko Sawczuk z Iwania za głupkowatego uznany i kuratorem dlań Daniel Didycz ustanowionym został.

Mielnica 11 marca 1879.

(1975 2—3) **Edykt.**

L. 5941. C. k. sąd powiatowy w Sieniawie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c. k. upr. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 250 zł. i 100 zł. z pn. odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 176 w Cieplicach, dłużnika Antoniego Hofmana własnej trzech terminach, a to: na dniu 24 kwietnia i 29 maja 1879 o godz. 10tej rano tylko za cenę szacunkową 700 zł. lub wyżej, zaś na dniu 3 lipca 1879 i poniżej ceny szacunkowej. Wadyum wynosi 70 zł.

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa 28 grudnia 1878.

(1989) **Ogłoszenie.**

L. 35. Dochodzenia celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Majscowej rozpoczynają dnia 1 kwietnia 1879. Kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Komisarz hipoteczny dla okręgu ces. król. sądu powiatowego

w Jaśle 17 marca 1879.

Józef Wilusz
c. k. auskultant.

(1790) **Erkenntniß.**

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht im Böhm-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse v. 5 März 1879, Zahl 980, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Abwehr" Nr. 787 vom 1 März 1879 wegen des Leitart. mit der Aufschrift „Das Jubiläum" nach §. 303 St. G. verboten.

(1881) **Edykt.**

L. 2006. Otworzony uchwałą z dnia 20 czerwca 1877 l. 5525 na majątek Izydora Horna bławatnika w Kołomyi konkurs wierzycieli niniejszym się znosi.

Z c. k. sądu obwodowego

Kołomyja dnia 6 marca 1879.

(1940 1—3) **Edikt.**

Zl. 496. Das k. k. Bezirksgericht in Kamionka str. bestellt für die hiemit dem Wohnorte nach unbekannten Mathias Muller, Heinrich Mathes und Filip Stadelmajer im Zwecke der Zustellung an dieselben der h. Entscheidung des k. k. Oberlandesgerichtes in Lemberg vom 5 November 1878 Zl. 25046 mit welcher in der Executionssache des Moses Łapajowker wider Peter Landenschläger, und Andere pto. 1907 fl. 82 kr. ö. W. und andere Beträge, wider diese Abwesenden und andere Mitschuldner, der h. g. Bescheid vom 20 October 1877 Zl. 4090, mit welchem im Grunde des §. 3 des Gesetzes vom 25 Juli 1871 Nr. 75 R. G. B. die Execution zu dem beweglichen Vermögen bewilligt worden ist, aufgehoben wurde wie auch im Zwecke der Zustellung weiterer in dieser Executionsangelegenheit zu ergehenden Bescheide dem Curator in der Person des Jakob Müller (jüngeren) aus Teodorshof, und es werden hiemit die besagten Abwesenden Executen ausgefordert ihre Behelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder einen anderen Sachwalter dem Gerichte nahmhaft zu machen.

Kamionka d. 4 Februar 1879.

(1943 1—3) **Edykt.**

L. 2307. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości;

I. że dla gmin katastralnych:

Dęba, z miejscowościami Tarnowska Wola, Rozalin i Gabryelin, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Dobrucowa. Niegłowice z miejscowością Baidy, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Wilkowyja, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Rzeszowie;

Czulice, Wyciąże z osadą Przylasek, Wyciązki. Krzesławice, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Krakowie;

Ostre, Słotwina, Pietrzykowice, Lipowa w okręgu sądu powiatowego w Żywcu;

Frydrychowice, w okręgu sądu powiatowego w Andrychowie;

Hucisko, w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie;

Lipnik z miejscowościami: Przedmieście Biała i Leszczyny, w okręgu sądu powiatowego w Biały;

Łęki dolne, w okręgu sądu powiatowego w Pilznie;

Graboszyce dawniej w okręgu sądu powiatowego w Andrychowie, obecnie w okręgu sądu powiatowego w Wadowicac;

Siedlec z miejscowością Łęki czyli Łęka siedlecka. dawniej w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowie, obecnie w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie.

II. że dla gmin katastralnych:

Cmolas i Kossowy, w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowy;

Przybyszówka, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Rzeszowie;

Hadle szklarskie w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie;

Czerna, Siedlec i Żbik, Łgota i Ostrężnica, w okręgu sądu powiatowego w Krzeszowicach;

Miejsce, w okręgu sądu powiatowego w Wadowicach;

Samborek, Pychowice i Tyniec, w okręgu sądu powiatowego w Skawinie;

Pisarzowice, w okręgu sądu powiatowego w Kętach;

Podłęże i Kółko, w okręgu sądu powiatowego w Niepołomicach;

Babice, w okręgu sądu powiatowego w Oświęcimie;

Laski, w okręgu sądu powiatowego w Nisku;

Sądkowa i Tarnowiec, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

położonych, otwarto nowe księgi gruntowe i że co do gmin katastralnych powyżej pod I. wymienionych, termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 2 października 1877 l. 12001, zaś co do gmin katastralnych powyżej pod II wyszczególnionych termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 7 listopada 1877 l. 13377 do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi objętych z dniem 31 grudnia 1878 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskutecznionego. w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty w czasokresie od dnia 1 kwietnia 1879 do dnia 30 listopada 1879 włącznie, w sądzie powiatowym w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy niemoże być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków dnia 27 lutego 1879.

(1985 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1654. C. k. sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że w dniach 2 kwietnia 1879 i 17 kwietnia 1879 zawsze o 10 godzinie rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności Nk. 140 w Bołszowcu, wedle Dom. I. pag. 37 n. 2 haer. Kiwy Bleiberg własnej, celem zaspokojenia pretensyi skarbowej 525 zł. w. a. z pn.

Za cenę szacunkową 600 zł. lub wyżej i za złożeniem wadyum 60 zł w. a. z tem, że nabywca będzie winien złożyć połowę ceny z wliczonem wadyum w 30 dniach po przyjęciu protokołu licytacyjnego a drugą połowę w 30 dniach następnych, aż do zupełnego zapłacenia, zaś uiszczać 6% odsetki.

Na wypadek nie udania się sprzedaży wyznacza się celem ułożenia warunków ułatwiających termin na 17 kwietnia 1879 godz. 4 z południa, poczem się jeden termin licytacyjny rozpisze.

Gdyby kupiciel nie dopełnił którego warunku, przepada jego wadyum i względnie złożona część ceny na korzyść wierzycieli, a realność sprzedałoby się na jego koszt i niebezpieczeństwo przy jednym terminie za jaką bądź cenę.

Bliższe warunki i akt szacunku można w sądzie przejrzeć.

O czem się chęć kupienia mających strony, hipotecznych wierzycieli i urząd podatkowy, a dla tych wierzycieli, którzyby po 26 lutym 1874 do tabuli weszli, lub którymby niniejszej uchwały z jakiejkolwiek bądź przyczyny nie można doręczyć, przez kuratora p. Franciszka Burzyńskiego w Bursztynie uwiadamia.

Bursztyn dnia 31 października 1878.

(1988 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 10596. Ck. Sąd powiatowy w Dolinie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 100 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nk. 97 subrep. w Rakowie położonej, dłużników Justyny i Michała Sabanów i dożywotniczki Nastuni Mostowy własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego dnia

I 17 kwietnia 1879
II 15 maja 1879
III 19 czerwca 1879

każdym razem o godzinie 12tej przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 proc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dolina dnia 24 lutego 1879.

(1874 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 756. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na dniu 25 kwietnia, 30 maja i 27 czerwca 1879 odbędzie się tu w sądzie, kazdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności gruntowej pod l. 284 w Dzikowie nowym położonej, ciała tabularnego niestanowiące, Michała Mikulińskiego własnej, w sprawie i na rzecz banku włościańskiego pto 200 zł. w. a. pod warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi kwota 400 zł. w. a. jako wartość tej realności.
2. Wadyum wynosi 40 zł. w. a.
3. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za, lub wyżej ceny wywołania, zaś na trzecim także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych.

O czem chęć kupienia mających zawiadamia się.

C. k. Sąd powiatowy.

Lubaczów dnia 17 lutego 1879.

(1853 1—3) **Edykt.**

L. 24. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia wierzytelności Antoniego Stobieckiego w kwocie 600 zł. wal. aus. z pn. odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 277 w Przemyślu na Błoniu położonej, małżonków Mikołaja i Weroniki Osików własnej, w trzech terminach to jest dnia 25 kwietnia, dnia 23 maja i dnia 26 czerwca 1879, każdym razem o godzinie 9 rano w tutejszym sądzie.

Cenę wywołania stanowi kwota 2666 zł. 83½ ct. w. a.

Wadyum licytacyjne które przed licytacyą złożone być winno, wynosi 267 zł.

Dalsze warunki przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Przemyśl 12 lutego 1879.

(1870 1—3) **Edikt.**

Zl. 340. Vom k. k. Landesgerichte in Lemberg wird hiemit bekannt gemacht, daß über Ersuchsschreiben des k. k. städt. delegirten Bezirksgerichtes S. I. in Lemberg vom 24 Dezember 1878 Zl. 54399 zur Hereinbringung der mittelst Notarialactes vom 21ten April 1871 zuerkannten Summe sa. 500 fl. sammt 2 proc. monatlichen vom 20 October 1874 laufenden Zinsen, dann den bereits zuerkannten Executionskosten pr. 4 fl. 76 kr., 4 fl. 87 kr., 64 fl. 46 kr. ö. W. nach Abschlag der am 14 November 1877 geleisteten Theilzahlung pr. 450 fl. die mittelst obbezogener Zuschrift zu Gunsten des Moses Jonas bewilligte executive Feilbiethung der dem Schuldner Josef Szydłowski gehörigen sub. Nr. 581¾ in Lemberg gelegenen Realität unter nachstehenden Feilbiethungs-Bedingnissen ausgeschrieben wird:

1) Zur Vornahme dieser Feilbiethung werden 2 Termine nähmlich am 1 und 15ten Mai 1871 jedesmal um 10 Uhr Vormittags bestimmt, welche hiergerichts mit dem abgehalten werden werden, daß an diesen Terminen die fragliche Realität, bloß über oder um den Schätzungswerth veräußert werden wird.

2. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich ermittelte Schätzungswerth der fraglichen Realität mit 1257 fl. 50 kr. österr. W. angenommen.

3) Jeder Kauflustige ist verpflichtet, den 10ten Theil des Schätzungswerthes das ist 126 Florin österreichischer Währung als Vadium entweder im Baaren, oder in galizischen Spaarcassabücheln zu Händen der Lizitationcommission zu erlegen, welches Vadium dem Meistbiether in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Kauflustigen aber nach beendigter Lizitation zurückgestellt werden wird.

4. Sollte in den ausgeschriebenen 2 Terminen die fragliche Realität um oder über den Schätzungswerth nicht veräußert werden, so wird zur Festsetzung der erleichternden Bedingungen die Tagfahrt auf den 16ten Mai 1879 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt, zu welchen beide Theile und die Hypothekargläubiger mit dem Beisatze zu erscheinen vorgeladen werden, daß die Nichterscheinenden der Stimmenmehrheit der Erscheinenden als beitretend angesehen werden würden.

Die übrigen Lizitationsbedingnissen, der Schätzungsact und Tabularextract können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Wovon beide Streittheile so wie auchstehende Hypothekargläubiger als: die kais. königl. Finanz-Procuratur Namens des hiesigen Gebühren und Steuerärars Nochman Bernstein, Benjamin Brandis, Leib Flieg, Peisach Goldberg, Isak Wolf Münzer die galizische allgemeine Hypothekenbank, der galizische Vorschußverein, und alle diejenigen, welche nach dem 26 Mai 1877 als dem Tage der Ausfertigung des Grundbuchsauszuges an die Gewähr der Realität sub. Nr. 581¾ in Lemberg gelangen sollten, oder denen der Lizitationsbescheid, oder die späteren Bescheide in dieser Angelegenheit aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden konnten, zu Händen des bestellten Kurators adv. Siterski und mittelst gegenwärtigen Edictes verständigt werden.

Lemberg am 22 Februar 1879.

(1979 1—3) **Edikt.**

Zl. 8581. Vom Lemberger k. k. Landes-Gerichte wird alläßlich der von den Eheleuten Wolf u. Latze Rosner als gegenwärtigen Eigenthümern der Realität C. N. 715²/₄ unterm 19 Februar 1879 Zl. 8581 eigebrachten Klage gegen Ludwig oder Leisor Kohen und dessen der Existenz nach unbekannte Kinder wegen Löschung des laut dom. 165 p. 2 n. 9 on. intabulirten Rechtes zur Nützung der überflüßigen Keller aus dem Lastenstande der Realität Nr. 715²/₄ in Lemberg für die obbesagten der Existenz nach unbekanntin Kinder des Ludwig oder Leisor Kohen, der Herr Adv. Dr. Rares mit Substituirung des Hr. Adv. Dr. Luka zum Curator ad actum ernannt und werden hievon die der Existenz nach unbekannten Kinder des Ludwig oder Leisor Kohen mit der Weisung verständigt, entweder einen andereu Bevollmächtigten diesem Gerichte nahmhaft zu machen, oder dem bestellten Curator die nöthigen Rechtsbehelfe mitzutheilen, wiedriegenfalls sie die aus der Vernachläßigung dessen entstandenen üblen Folgen sich selbst zuschreiben werden müssen.

Lemberg am 1 März 1879.

(1884 1—3) **Kundmachung**

Zl. 2313. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird auf Ansuchen des Jakob Dawid des Amortisationsverfahrrn bezüglich des angeblich in Verlustgerathenen in Grzymałów am 21 Juli 1864 über 30 fl. ö. W. ausgestellten, Drei Monate a dato zahlbaren, vom Heinrich Miller aczeptirten Wechsels eineeleitet und der Inhaber dieses Wechsels aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen vom Tage der Kundmachung eingerechnet, hiergerichts zu erlegen und sein Recht darauf nachzuweisen, widrigens nach Verlauf obiger Frist über neuerliches Ansuchen des Jakob Dawid dieser Wechsel für null und nichtig erklärt werden wird.

Vom k. k. Kreisgerichte
Tarnopol am 19 Februar 1879.

(1895 1—3) **Edikt.**

Zl. 8975. Vom k. k. Landesgerichte in Lemberg, wird der Inhaber des von Louis Bruner am 1 Dezember 1878 zu Weipert in Böhmen ausgestellten, vom Hr. Aron Pordes in Lemberg aczeptirten, durch Giro des Hrr. F. Schuffenhauer in Annaberg, an der K. Lederer Handelsmann in Gablenz in Böhmen am 11 Jänner 1879 übertragenen auf fl. 72.05 lautenden und am 15 April d. J. zahlbaren Prima-Wechsel, mittelst dieses Edictes aufgefordert, diesen Wechsel binnen 45 Tagen vom 16 April 1879 angefangen, diesem Gerichte vorzulegen, widrigens dieser Wechsel für amortisirt erklärt werden wird.

Lemberg am 22 Februar 1879.

(1998 1—3) **Edykt.**

L. 8405. W dniu 3 kwietnia, dnia 8 maja i dnia 19 czerwca 1879 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności pod l. 77 Zastawskie przedmieście w Gródku położonej Jana Pospolitaka własnej.

Cena wywołania 278 złr.

Wadyum 30 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tut. kancelaryi.

C. k. Sąd powiatowy.

Gródek 30 stycznia 1879.

(1933 1—3) **Konkurs.**

L. 1947. Posada adjunkta tabuli krajowej i miejskiej we Lwowie, z płacą X klasy rangi — jest do obsadzenia.

Ubiegający się o powyższą posadę, wniosą podania swe w drodze przynależnej do końca marca 1879 do Prezydyum sądu krajowego we Lwowie.

Lwów 16 marca 1879.

(1957 1—3) **Ogloszenie.** L. 1300.

Na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 13 marca 1879 l. 1627, c. k. sąd powiatowy w Strzyżowie uznaje Józefa Soję włościanina z Przedmieścia Strzyżowskiego za marnotrawcę, dodając mu za kuratora p. Wilhelma Zajączkowskiego ze Strzyżowa.

Strzyżów dnia 14 marca 1879.

(1469 1—3) **Edykt.**

L. 2742. Ck. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności wekslowej ks. Jana Ciepanowskiego w sumie 600 złr. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 8 maja i 9 czerwca 1879 zawsze o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności w Przemyślu na Garbarzach pod lk. 237 położonej Marceli Czerniewiczowej własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 16.129 złr. 20 ct.

Wadyum zaś wynosi 1600 złr. w. a.

Bliższe warunki, akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się wiadomych wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, zaś tych, którzyby po 2 sierpnia 1878 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna przed terminem doręczoną nie była, przez kuratora adw. Dra. Tarnawskiego w Przemyślu, i przez edykta.

Przemyśl 16 marca 1879.

(1972 1—3) **Edykt.**

L. 570 Ck. Sąd powiatowy w Krościenku zawiadamia Helenę Petrykiewiczową, z pobytu niewiadomą, że Jan Szlachtowski wniósł pod dniem 11 kwietnia 1873 l. 914 przeciw niej i innym pozew o oddanie ⅙ części roli sołtysiej pod l. 130 w Szlachtowy położonej.

Sąd ustanawia dla niej tymczasowo pana Jana Trybulca z Krościenka kuratorem a to na jej koszt i niebezpieczeństwo i wzywa ją, aby dowody swoje kuratorowi wręczyła lub wskazała sądowi innego pełnomocnika.

C. k. Sąd powiatowy

Krościenko 5 marca 1879.

(1891 1—3) **Edykt.**

L. 8332. W dniach 23go kwietnia, 28 maja i 25 czerwca 1879 o 10 godzinie rano zostanie przymusowo sprzedaną realność pod NC. 41 w Wielowsi położona, Jakóba Stanowca własna, na zaspokojenie pretensyi Konstantego Rogalskiego 107 złr.

Cena szacunkowa wynosi 430 złr. wa. wadyum 43 złr.

Tarnobrzeg dnia 31 grudnia 1878.

(1934 2—3) **Edikt.**

Zl. 8200. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte in Lemberg wird die Handlungsfirma Rossia et. Friedländer in Hamburg verständigt, daß gegen dieselbe Gabriel Stauber sub. praes. 21 Dezember 1878 Zl. 63991 die Klage auf Zahlung der Summe 265 Mk. 55 Pf. RW. s. N. G. ausgetragen hat, worüber für die belangte Firma der Landv. Dr. Hölzer zum Curator und Landv. Dr. Emil Byk zu dessen Substituten bestellt und zur summarischen Verhandlung dieser Rechtssache der Termin auf den 1 April 1879 um 11 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Die Belangte Firma wird aufgefordert, dem bestellten Curator die nöthige Information und Behelfe zu ihrer Vertheidigung rechtzeitig vor dem Termine mitzutheilen oder sich einen anderen Sachwalter zu wählen, als sonsten sie die nachtheiligen Folgen der Unterlassung sich selbst zuschreiben müßte.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg den 8 März 1879.

(1978 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 367. Na dniu 7 kwietnia 1879 o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w ck. sądzie krajowym dla spraw cywilnych we Lwowie w biurze I rozprawa ofertowa celem oddania najmniej żądającemu dobudowania dwupiętrowego skrzydła do domu więziennego c. k. sądu krajowego dla spraw karnych pod l. 717¼ położonego.

Cena fiskalna wynosi 25000 złr. w. a.

Ubiegający się o to przedsiębiorstwo mają ofertę osobiście lub przez należycie wykazanych pełnomocników najdalej do godziny 12tej przed południem na dniu rozprawy ofertowej wyznaczonym, komisyi do przeprowadzenia rozprawy wydelegowanej złożyć.

Do oferty należy dołączyć $^5/_{00}$ zakład w sumie 1250 złr. w. a., w gotówce w książeczkach galic. kasy oszczędności, lub też w takich papierach publicznych, w których kapitały sierocińskie lokowane być mogą i których wartość według kursu na dniu 5 kwietnia 1879 w „Gazecie Lwowskiej" zanotowanego obliczyć należy.

Oferta ma zawierać imię i nazwisko, zatrudnienie, miejsce pobytu, wyrazić w odsetkach opuszczenie z ceny fiskalnej tak liczbami jak też słowami. niemniej zawierać oświadczenie oferenta, że ogólne i szczegółowe postanowienia budowy temuż dokładnie są znane, i że oferent bez jakiegokolwiekbądź zastrzeżenia odnośnym warunkom się podaje.

Oferty wbrew powyższym wskazówkom sporządzone, po zamknięciu rozprawy ofertowej wniesione, lub też odmienne warunki zawierające uwzględnione nie zostaną.

Bliższe warunki licytacyjne wraz z planami, sumarycznym kosztorysem i spisem cen jednostkowych w kancelaryi Prezydyum ck. sądu krajowego oddział cywilny w godzinach urzędowych przejrzane być mogą.

Z Prezydyum c. k. sądu krajowego

Lwów dnia 11 marca 1879.

(1877 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 8108. C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu wskutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 13 listopada 1877 niniejszem wiadomo czyn, iż celem zaspokojenia sumy wekslowej 100 złr. wraz z odsetkami po 6% od dnia 9 marca 1872 bieżącemi, kosztami sądowemi w ilości 7 złr i 8 złr. 72 ct. a. w., tudzież kosztami exekucyi w kwotach 6 złr. 2 ct. 4 złr. 33 ct. i 6 zł. 27 ct. a. w. odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym na dniu 1 kwietnia na dniu 1 maja i na dniu 31 maja 1879, przymusowa sprzedaż przez licytacyę półtora pręta pola i połowy pręta pola pod l. k. 82 w Drohobyczu na Liszniańskiem przedmieściu położonych jak Dom Lisznia Tom I pag. 225 n. 3 haer i Tom II pag. 77 n. 5 haer dłużnika Wasyla Niżowego własnych na rzecz Theodora Skrypucha.

Cena wywołania wynosi 960 złr. w. a.

Wadyum 10 proc. od takowego.

Warunki licytacyi są do przejrzenia w registraturze sądowej.

(1976 2—3) **Edykt.**

L. 1564. Ck. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, iż na zaspokojenie pretensyi p. Dra. Rösslera w kwocie 137 złr. 18 ct. z pn. w Ostrem położona połowa realności Jana Ziajki w tutejszym sądzie w dniach 28 marca, 25 kwietnia i 23 maja 1879 każdym razem o godzinie 9tej rano w drodze publicznej licytacyi sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 241 złr. a. w.

Zakład 24 złr. w. a.

Warunki licytacyjne, protokół egzekucyjnego opisania i oszacowania można w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Zywiec dnia 25 lutego 1879.

(1971 2—3) **Edykt.**

L. 3922. C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowy zawiadamia, iż celem zaspokojenia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 200 złr. a. w. z przynależytościami, realność włościańska w Ostrowach tuszowskich pod l. 108 położona Jana i Magdaleny Merklinger własna ciała tabularnego nie stanowiąca w dniach 31 marca, 2 maja i 6 czerwca 1879, każdym razem o godzinie 10tej rano w drodze egzekucyi w tutejszym sądzie sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 400 złr.

Wadyum 40 złr.

Bliższe warunki w registraturze tutejszego sądu przejrzeć można.

Kolbuszowa dnia 17 grudnia 1878.

(1906 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 519. Ck. Prezydent sądu krajowego wyższego we Lwowie mianować raczył na IIgi okres sądu przysięgłych, który się rozpocznie dnia 19 maja 1879 o godzinie 8 rano przewodniczącym trybunału Przysięgłych ck. Prezydenta sądu obwodowego Józefa Dittricha zaś zastępcami przewodniczącego radców sądów krajowych Gustawa Schenka, Ludwika Majewskiego, Jana Czaczkowskiego i Ludwika Słotwińskiego.

Sambor 16 marca 1879.

(1969 2—3) **Ogłoszenie.** L. 11973.

Złoczowski c. k. miejsko delegowany sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, że w zabudowaniu sądowem odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności wedle wykazu hipotecznego dla gminy Chilczyce Boniszyn l ar. 164. karta B. n. 1. ś. p. Daniela Markiewicza własnej, na rzecz Izaka Billiga, celem zaspokojenia kwoty 338 zł. z pn. a to dnia 16go kwietnia 1879 i dnia 16 maja 1879, tylko powyżej lub za cenę szacunkową, zaś dnia 13go czerwca 1879 także poniżej takowej, każdym razem o godzinie 10 rano, pod warunkami, które w ts. registraturze przejrzanemi być mogą, tudzież że w razie, gdyby wierzyciele nie chcieli przyjąć przed przewidzianem wypowiedzeniem wierzytelności, kupiciel winien jest długi te, o ile cena kupna takowe pokrywa przyjąć.

Wadyum wynosi 129 zł. 10 ct.

Wszystkich wierzycieli, którzyby po wniesieniu prośby licytacyjnej do tabuli weszli, uwiadamia się przez ustanowionego kuratora adw. Dra. Heynega w Złoczowie.

Złoczów dnia 16 listopada 1878.

(1907 2—3) **Edykt.**

L. 414. C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Sary Bernsteinowej, wyrokiem ts. z dnia 26 kwietnia 1877 l. 6703 w sumie 158 zł. 15 ct. i 47 zł. 33 ct. w. a. z przyn. przeciw spadkobiercom śp. Maryi Feigenbaumowej przyznanej, dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna sumy 4000 zł. w. a. na realnościach 66, 67, 68. 43 i 44 w mieście i 117 na Zawalu w Tarnowie na rzecz Maryi Feigenbaumowej ciężącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach 22 kwietnia i 13 maja 1879, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość nominalna 4000 zł. w. a. która w pierwszym terminie za lub wyżej, w drugim terminie nawet niżej wartości nominalnej sprzedana bedzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 5 proc. ceny nominalnej.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomnienie obydwie strony, c. k. urząd podatkowy, ck. Prokuratorya skarbowa we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni a mianowicie: Majer Feigenbaum, Mindla Spirowa, Niche Horowitza, Maryem Lieberowa, Alter Gärtnerowa, Tauba Gärtnerowa, Izakowa Goldklangowa, Bluma Goldklangowa, następnie ci wierzyciele, którzyby po dniu 14 lutego 1878 do hipoteki sumy 4000 zł. weszli, którymby uchwała niniejsza z jakiego kolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie adwokata Dra. Emila Psarskiego z substytucyą adw. Dra. Adolfa Ringelheima ustanowionym zostaje, tudzież przez edykta.

Tarnów dnia 13 lutego 1870.

(1817 2—3) **Ogłoszenie.** L. 694.

Ck. Sąd powiatowy w Delatynie wiadomo czyni, że na żądanie banku zaliczkowego „Nadzieja" przedsięwziętą będzie w dniach 17 kwietnia, 15 maja, 19 czerwca 1879, o godzinie 10 rano wymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 67 w Delatynie ciała tabularnego niestanowiącej a Matyja i Maryi Kościuków własnej w których to pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim i niżej takowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 205 złr., poręczne 10 proc. ceny wywoławczej.

Resztę warunków wglądnąć można w aktach sądowych.

Delatyn 22 lutego 1879.

(1951 2—3) **Edykt.**

L. 35851. C. k. sąd deleg. miejski w w Krakowie rozpisuje egzekucyjną sprzedaż realności włościańskiej pod l. 12 w Wyciążach wedle wyk. hip. gm. kat. Wyciąże l. 12 n. 1 haer. nieobjętej masy spadkowej ś. p. Jędrzeja Bąka własnej na zaspokojenie wierzytelności Arona Parnesa w kwocie 160 zł. z pn. w trzech terminach t. j.. w dniu 17go kwietnia, 7 maja i 29 maja 1879 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 2898 zł. wadyum 290 złr. w. a.

Dalsze warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzane być mogą.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, którzyby po dniu 5 listopada 1878 na sprzedać się mającej realności uzyskali prawo zastawu ustanowiono kuratorem p. adw. dr. Mochnackiego z zastępstwem p. adw. dr. Csesznaka.

Kraków d. 31 stycznia 1879.

(1909 2—3) **Edykt.**

L. 37000. C. k. sąd deleg. miejski w Krakowie wiadomem czyni, iż w sktek podania Maryanny Rajtarowej przeciw Szczepanowi Uznańskiemu o dozwolenie relicytacyi połowy realności pod l. 112 w Krowodrzy i połowy 112 zagonów gruntów zarządza się relicytacya powyższej realności dawniej do Jakóba Zbroji należących, następnie przez Szczepana Urnańskiego nabytych.

Relicytacya ta odbędzie się na jednym terminie to jest w dniu 24 kwietnia 1879 godzinę 10 rano, na którym to terminie realność ta za jakąbądź cenę sprzedaną będzie.

Cena wywołania ustanawia się sądownie oszacowana wartość w kwocie 1100 zł. 25 kr. wadyum wynosi 110 zł. 25 kr.

Bliższe warunki relicytacyjne w tut. Registraturze przejrzane być mogą.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowionym został kuratorem adw. Dr. Kaufmann.

Kraków 31 stycznia 1879.

1238 3—3) **Edykt.** L. 2156

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od d. 1 kwietnia 1879 za nową księgą gruntową uważanym być ma:

I. Dla majętności tabularnych.

1. Jaryczów stary dom. 4 pag. 257.
2. Jaryczów stary część dom. 79 p. 321
3. Kuzików, w okręgu lwowskiego c. k. sądu powiatowego miej. del. sek. II.
4. Macoszyn dom. 4 p. 167 i
5. Macoszyn dom. 11 p. 457 w okręgu żółkiewskiego c. k. sądu powiatowego.
6. Przemysłów część dom. 295 p. 34.
7. Przemysłów część dom. 88 p. 271½ i
8. Budynin w okręgu Bełzkiego c. k. sądu powiatowego.
9. Chlewiska i
10. Lipie, tudzież
11. Brusno stare w okręgu Cieszanowskiego c. k. sądu pow.
12. Reichau i
13. Bihale w okręgu Lubaczowskiego c. k. sądu pow.
14. Werchrata w okręgu Rawskiego c. k. sądu powiatowego.
15. Kamienne czyli Kamionki małe.
16. Munczakowa.
17. Benjaminówka.
18. Połowa-Kamionki czyli Kamioneczki
19. Połowa-Kamionki czyli Kamionki małe i
20. Kornicz w okręgu Kołomyjskiego c. k. sądu powiat.
21. Serafince i
22. Probabin w okręgu Horodenieckiego c. k. sądu powiatow.
23. Srogów górne I.
24. Srogów górne II.
25. Srogów górne III. w okręgu Sanockiego c. k. sądu pow.
26. Zwierzeń (Zwierzyn) w okręgu Liskiego c. k. sądu pow.
27. Kahujów w okręgu Komarzańskiego c. k. sądu pow.
28. Czermiejów w okręgu Stanisławowskiego c. k. sądu pow. miejs. del.
29. Czernielów ruski (⅓ część)
30. Anielówka (⅔ części z Czernielowa ruskiego) i
31. Czołhańszczyzna (dawniej część Czernielowa) w okręgu Tarnopolskiego c. k. sądu pow. m. d.
32. Antonów w okręgu Czortkowskiego c. k. sądu pow.
33. Chreniów w okręgu Buskiego c. k sądu powiat.
34. Niedzieliska.
35. Niedzieliska część i
36. Uszkowice w okręgu Przemyślańskiego c. k. sąd pow.

II. Dla posiadłości mniejszych w gminach katastralnych.

1. Jaryczów stary i
2. Kuzików podlegających Lwowskiemu c. k. sądowi pow. m. d. sek. II.
3. Macoszyn podlegających Żółkiewskiemu c. k. sądowi pow.
4. Przemysłów i
5. Budynin podlegających Bełzkiemu c. k. sądowi pow.
6. Chlewiska z Lipiem i
7. Brusno stare, podlegających Cieszanowskiemu c. k. sądowi pow.
8. Reichau i
9. Bihale podlegających Lubaczowskiemu c. k. sądowi pow.
10. Werchrata podlegających Rawskiemu c. k. sądowi pow.
11. Kamionki małe i
12. Kornicz podlegających Kołomyjskiemu c. k sądowi pow.
13. Serafince i
14. Probabin podlegających Horodenieckiemu c. k. sądowi pow.
15. Srogów górny podlegających Sanockiemu c. k. sądowi pow.
16. Zwierzeń (Zwierzyń) podlegających Liskiemu c. k. sądowi pow.
17. Kahujow podlegających Komarzańskiemu c. k. sądowi pow.
18. Czermiejów podlegających Stanisławowskiemu c. k. sądowi pow.
19. Czernielów ruski i Czołhańszczyzna z Anielówką podlegających Tarnopolskiśmu. c. k. sądowi pow. m. d.
20. Antonów podlegających Czortkowskiemu c. k. sądowi pow.
21. Chreniów podlegających Buskiemu c. k. sądowi pow.
22. Niedzieliska i
23. Uszkowice podlegających Przemyślańskiemu c. k. sądowi pow. jako instancyi realnej.

Zarazem wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby

a. na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg nabytego domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stósunków własności lób posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała,

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg przejrzanym być może a to: dla posiadłości tabularnych pod I. 1 do 14 wymienionych w tabuli krajowej ces. król. sądowi krajow. dla spraw cyw. we Lwowie; pod I. 15 do 22 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu-obwodowego w Kołomyi; pod I. 23 do 26 w urz. hipotecznym c. k sądu obwodowego w Przemyślu, pod I 27 w urzędzie hipotecznym ck. sądu obwodowego w Samborze, pod I 28 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwod. w Stanisławowie; pod I 29 do 32 w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu; pod I 33 do 36 w urzędzie hipotecznym c. k. sadu obwodow. w Złoczowie, zaś dla posiadłości pod II poszczególnionych w biórze dotyczącego c. k. sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej wspomnianego wszelkie nowe prawa czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

b. już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, ażeby z temi prawami zgłosili się, a to co do majętności tabularnych wyżej wymienionych pod I. 1. do 14 do c.k. sądu krajowego dla spraw cywilnych we Lwowie, pod I 15 do 22 do c. k. sądu obwodowego w Kolomyi: pod I. 23 do 26 do c. k. sądu obwodowego w Przemyślu; pod I 27 do c. k. sądu obwodowego w Samborze; pod I 28 do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie pod I. 29 do 32 do ces. król. sądu obwodowego w Tarnopolu, pod I 33 do 36 do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie, zaś co do posiadłości wyżej pod II poszczególnionych do dotyczących ces. król. sądów powiatowych najdalej do d. 1 kwietnia 1880, gdyż w przeciwnym razie utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub rozszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, lub że było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej lub jest przedmiotem dochodzenia wskutek podania przed sąd wniesionego.

Termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym.

Sprostowanie.

W edykcie tut. sąd. z dnia 8 stycznia 1879 l. 30110 N. 21, 22 i 23 Gazety Lwowskiej (pod I 21 umieszczona majętność tabularna Mykietniki opiewać ma „Mykietinki" a posiadłość pod I. 12, 13 i II 12 wymieniona Piszczałyńce Piszczatyńce co się niniejszem prostuje.

Lwów dnia 4 lutego 1879.

(1974 2—3) **Edykt.**

L. 6363. C. k. sąd powiatowy w Sieniawie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 200 zł. z pn. odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod N. 323 w Cieplicach, dłużnika Jurka Fornala własnej, w trzech terminach a to: na dniu 24 kwietnia i 29 maja 1879 o 10 godz. rano tylko za cenę szacunkową 400 zł. lub wyżej, zaś na dniu 3 lipca 1879 i poniżej ceny szacunkowej.

Wadyum wynosi 40 zł.

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa 28 grudnia 1878.

OBWIESZCZENIE.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 49 Instr. do ust. wojskowej plan podróży i czynności dotyczącej uzupełnienia wojska w roku 1879 w Galicyi.

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyj poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat, w którym pobór odbędzie się	Dnie podróży w miesiącu		Dnie czynności w miesiącu		Miejsce poboru
			kwietniu	maju	kwietniu	maju	
		Stryj			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21. 22. 23		Stryj
		Dolina	24		25. 26. 28. 29. 30	1. 2. 3. 5. 6. 7. 8	Dolina
	1	Kałusz		9. 25.		10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20 21. 23. 24	Kałusz
		Bóbrka	16		17. 18. 19. 21. 22 23. 24. 25 26. 28.		Bóbrka
9	1	Żydaczów	29	11	30	1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10	Żydaczów
		Jarosław	31 marzec 10. 16.		1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21 22. 23. 24. 25.		Jarosław
		Cieszanów	26		28. 29. 30.	1. 2. 3. 5. 6. 7. 8.	Cieszanów
	1	Jaworów		9. 25.		10. 12. 13. 14. 15. 16. 17 19 20. 21. 23. 24	Jaworów
		Przemyśl		3	17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29 30.	1. 2.	Przemyśl
10	1	Mościska		16		5 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15.	Mościska
		Chrzanów	1. 19.		2. 3. 4. 5. 7. 8 9. 10. 15. 16. 17. 18		Chrzanow
		Kraków miasto			21. 22. 23. 24. 25. 26. 28 29. 30.		Kraków
	1	Wieliczka		1. 22.		2. 3. 5 6 7. 8. 9 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21	Wieliczka
		Kraków powiat			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15.		Kraków
		Bochnia	16		17. 18. 19. 21. 22 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.	1. 2. 3. 5. 6. 7	Bochnia
13	1	Limanowa		8. 25		9 10 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23. 24	Limanowa
		Tarnopol			1. 2. 3. 4. 5 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25		Tarnopol
		Zbaraż	26		28. 29. 30	1. 2. 3. 5. 6. 7	Zbaraż
	1	Skałat		8. 22.		9. 10. 12. 13 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21	Skałat
		Husiatyn	31 marca 10. 16.		1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9 17. 18. 19. 21. 22.		Husiatyn
		Trembowla	23		24. 25. 26. 28. 29. 30.	1. 2. 3. 5	Trembowla
15	1	Borszczów		6 25.		7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15 16 17. 19. 20. 21 23. 24	Borszczów
		Nowy Sącz			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16. 17. 18 19. 21. 22. 23. 24. 25.		Nowy Sącz
		Nowy Targ	26. 27.		28. 29. 30.	1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9.	Nowy Targ
	1	Grybów		10. 11. 21.		12. 13. 14. 15. 16. 17. 19 20	Grybów
		Krosno	1. 2. 20.		3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16. 17. 18. 19.		Krosno
		Jasło			21. 22. 23. 24 25. 26. 28. 29. 30.	1. 2. 3. 5. 6 7 8. 9	Jasło
20	1	Gorlice		10. 25.		12 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23. 24	Gorlice
		Kołomyja			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21 22. 23. 24. 25. 26		Kołomyja
		Sniatyn	27		28. 29. 30.	1. 2 3. 5. 6. 7. 8. 9.	Sniatyn
24	1	Kossów		10. 25.		12. 13. 14 15. 16. 17. 19 20. 21. 23. 24.	Kossów
		Żółkiew	31 marca 10. 16		1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21.		Żółkiew
		Rawa	22		23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.	1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9.	Rawa
	1	Sokal		10. 27. 28		12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23. 24. 26	Sokal
		Lwów powiat			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24		Lwow
30	1	Lwów miasto			25. 26. 28. 29. 30.	1. 2. 3. 5. 6 7. 8. 9. 10. 12. 13 14. 15	Lwów
		Tarnobrzeg	1. 2. 18.		3. 4 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16. 17.		Tarnobrzeg
	1	Kolbuszowa		4	19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30	1. 2. 3	Kolbuszowa
		Rzeszów				5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20 21. 23 24. 26. 27. 28	Rzeszów
		Nisko	1. 2. 17.		3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16		Nisko
40	1	Łańcut	18	10	19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30	1. 2. 3. 5. 6 7. 8. 9	Łańcut
		Sanok		4	17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30	1. 2. 3	Sanok
	1	Brzozow		18		5. 6. 7. 8. 9 10. 12. 13. 14. 15. 16 17	Brzozow
		Lisko	16		17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30	1. 2.	Lisko
45	1	Dobromil		3. 15.		5 6. 7. 8. 9 10. 12 13 14.	Dobromil
		Brzeżany			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21		Brzeżany
		Rohatyn	22		23. 24. 25. 26. 28. 29. 30	1. 2. 3. 5. 6. 7 8	Rohatyn
	1	Podhajce		9. 24.		10. 12. 13. 14. 15. 16. 17 19. 20. 21 23	Podhajce
		Buczacz	31 marca 10. 16		1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26		Buczacz
		Czortków	27		28. 29. 30.	1. 2. 3. 5. 6 7. 8	Czortków
55	1	Zaleszczyki		9. 22.		10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21	Zaleszczyki
		Myślenice	1. 22.		2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16. 17. 18. 19. 21		Myślenice
	1	Wadowice			23. 24. 25. 26 28. 29. 30.	1 2. 3 5. 6 7. 8. 9 10. 12 13	Wadowice
		Żywiec	1. 25.		2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24.		Żywiec
56	1	Biała		15	26. 28. 29. 30.	1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10 12. 13. 14	Biała
		Dąbrowa	1. 18.		2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16. 17		Dąbrowa
		Mielec			19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.	1. 2.	Mielec
	1	Ropczyce		3. 16.		5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13 14. 15	Ropczyce
		Pilzno	1. 16.		2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15.		Pilzno
		Tarnow			17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.	1. 2. 3. 5. 6.	Tarnów
57	1	Brzesko		7. 24.		8. 9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21 23	Brzesko
		Stanisławów			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18 19. 21. 22. 23. 24		Stanisławów
		Bohorodczany	25		26. 28. 29 30	1. 2 3 5. 6. 7	Bohorodczany
	1	Nadwórna		8. 22.		9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21	Nadwórna
		Horodenka	16		17. 18. 19 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30	1 2.	Horodenka
58	1	Tłumacz		3. 21.		5. 6. 7. 8. 9 10. 12. 13 14. 15. 16. 17. 19 20	Tłumacz
		Sambor			1. 2. 3. 4 5. 7. 8. 9. 17. 18 19. 21. 22		Sambor
	1	Rudki	23		24. 25. 26 28. 29. 30.	1 2. 3	Rudki
		Gródek		4. 16.		5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15	Grodek
		Drohobycz	16		17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30	1. 2. 3. 5	Drohobycz
77	1	Turka		6		7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20	Turka
		Stare miasto		21 1 czerwca		23. 24. 26. 27. 28. 29. 30. 31	Stare miasto
		Złoczów			17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30	1. 2. 3. 5. 6. 7.	Złoczów
	1	Przemyślany		8. 20.		9. 10 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19	Przemyślany
		Brody			17. 18. 19 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30	1. 2 3. 5 6 7. 8 9. 10. 12	Brody
80	1	Kamionka		13 1 czerwca		14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23. 24. 26. 27. 28. 29. 30. 31.	Kamionka

We Lwowie dnia 8 marca 1879. L. 11600. (1841 2—3)

Kundmachung.

L. 12717. (1866 2–3)

Lieferung von fertigen Bekleidungs- u. Ausrüstungs-Sorten für die k. k. Landwehr, im Wege der allgemeinen Konkurrenz.

Das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung beabsichtigt für das Jahr 1879 die Lieferung der nachstehend spezifizirten fertigen Artikel **im Wege der allgemeinen Konkurrenz sicherzustellen,** und erlässt zur Einbringung schriftlicher Offerte hiemit die öffentliche Aufforderung.

Die Anzahl der Lieferungsgegenstände ist **aproximativ** folgende:

G E G E N S T A N D	Hievon sind einzuliefern beim k. k.		
	Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot in Wien	Landes-schützen-Ausrüstungs-Depo in Innsbruck	Monturs-Depot Nr. 1 in Brünn
	Anzahl der Stücke (Paare)		
4 Stück Distinktions-Bördchen für Waffenröcke		4	
570 " " " für Blousen und Aermelleibel	487	83	
366 " Armstreifen für drei- jährige Diener	304	62	
17 " Armstreifen für sechs- jährige Diener	17		
44 " Armstreifen für neun- jährige Diener	38	6	
230 " Kaputzen von Kautschukstoff	230		
119 " Halsflöre für Landesschützen zu Pferd		119	
510 " Halsflöre für oberdalmatinische Landwehr-Truppen	510		
780 Paar lederne Handschuhe	694	86	
135 Stück Porte-épées für Kavallerie	7	26	102
31 " Unteroffiziers-Brieftaschen		31	
1178 " rothe Schützenabzeichen für Infanterie	1178		
379 " grüne Schützenabzeichen für Schützen	335	44	
29 " Schützenabzeichen für Kavallerie	29		
100 " grüne Scharfschützenabzeichen (complet)		100	
24 Paar Dragoner-Sporn mit Nieten	18		6
106 " Anschnall-Sporen mit Riemen	35	71	
42 Stück adjustirte Helme mit Adler und Schuppenband, für Unteroffiziere			42
366 " adjustirte Helme mit Adler und Schuppenband für Dragoner			366
89 " adjustirte Czapkas für Unteroffiziere, mit krapprothem Tuchüberzug und Nr. 1 auf dem Adler			89
695 " adjustirte Czapkas für Uhlanen, mit krapprothem Tuchüberzuge und Nr. 1 auf dem Adler			695
777 " schwarze Rosshaarbüsche zu Capkas			777
7 " rothe Rosshaarbüsche für Czapkas			7
170 " Revolver-Anhängschnüre sammt Federhaken	160	10	
25 " adjustirte messingene Trommeln	25		
113 Paar beschlagene Trommelschlägel	113		
9 Stück Signalhörner in A gestimmt	7	2	
93 " Signalhörner in F gestimm	93		
227 " Signalhorn-Anhängschnüre	222	5	
4 " Stöcke für Bataillons-Tamboure	4		
5 " Schnüre für die Stöcke der Bataillons-Tambore	5		
21 " hölzerne Sättel mit eisernen Zwieseln	21		
54 " weisse Pferdedecken	32	22	
54 Paar Steig-Bügel	33	21	
70 Stück Reitstangen allein	17	53	
67 " Kinnketten mit Hacken unverzinnt	17	50	
103 " Knebeltrensen unverzinnt	20	83	
25 " Unterlagstrensen unverzinnt	25		
24 " Offiziers-Feldküchen, komplett	4	20	
7973 " Infanterie-Kochgeschirre à 2 Mann	7973		
2 " Kavallerie-Kochgeschirre à 2 Mann	2		
14447 " komplette kleine Feldflaschen sammt Tragschnur	14447		
163 " Feldflaschen-Tragschnüre allein	163		
13 " Feldflaschen-Gläser allein	13		
10175 " Esschalen mit Deckel	10175		
14 " Striegel mit Handriemen	5	9	
48 " Kartaschen mit Handriemen	30	18	
260 " Lagerhaken sammt Stiel	260		
891 " hanfene Fussfesseln	871	20	
178 " Tränkeimer	178		
910 " Pferdeflöcke, unbeschlagen	890	20	
329 " Fouragestricke	301	28	
2192 " Infanterie-Spaten mit Stiel	2192		
4 " Handhacken mit Stiel	4		
8 " Krampen mit Stiel	1	7	
19 " Schaufeln mit Stiel, für Infanterie	4	15	
5 " Kettensägen		5	
2 " Hadsägen, complet		2	
7 " Stemmeisen mit Heft	1	6	
1 " grossen Schneckenbohrer		1	
3 " mittlere Schneckenbohrer	3		
21 " kleine Schneckenbohrer	13	8	
22 " Klammern	3	19	
5 " Sägefeilen	2	3	
3 " Schrenkeisen		3	
11 " Beisszangen	2	9	
127 " Schalnägel	117	10	
3404 " kurze Drahtstifte	1284	2120	
1671 " lange Drahtstifte	561	1110	
6 " Masstäbe	2	4	
2 " Schnürstricke	2		
5 " Hohlschienen von Blech mit Riemen		5	
16 " grössere Feldflaschen von Blech mit Traggurten	1	15	
5 " complete Feldtragen		5	
1320 " grosse Viktualen Säckchen von Kalikot	1124	196	
1473 " mittlere Viktualien-Säckchen von Kalikot	1277	196	
1631 " kleine Viktualien-Säckchen von Kalikot	1435	196	

G E G E N S T A N D	Hievon sind einzuliefern beim k. k.		
	Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depo in Wien	Landes-schützen Ausrüstungs-Depo in Innsbruck	Monturs-Depot Nr 1 in Brünn
	Anzahl der Stücke (Paare)		
44660 Stück messingene Kapseln zu Legitimations-Blättern	42260	2400	
14150 Dutzend grosse weisse numerirte Metallknöpfe	14150		
4127 " kleine weisse numerirte Metallknöpfe	4127		
36000 " grosse gelbe numerirte Metallknöpfe		36000	
12000 " kleine gelbe numerirte Metallknöpfe		12000	
$35^{7}/_{12}$ " grosse weisse glatte Metallknöpfe	$35^{7}/_{2}$		
19 " kleine weisse glatte Metallknöpfe	19		
630 " grosse weisse numerirte Kompasseln	630		
148 " kleine weisse numerirte Kompasseln	148		
93 komplette Reitzeuge für Infanterie (bestehend aus dem Hauptgestelle, der Reitstange, Kinnkette sammt Haken, dem Stangen- und Trensen-Zügel, Trensengestell und der Knebeltrenze; dem Sattel, der schwarzen Pferdedecke, Ober- und Unter-Gurte, dem Steigriemen und Steigbügeln, Packriemen dem Vorderzeuge und der Stallhalfter sammt Anhängriemen, dann aus dem Pack-Tornister)	73	20	
Anmerkung. Die Nummern der Metallknöpfe werden den Erstehern bekannt gegeben werden.			

Zur Richtschnur der hierauf Reflektirenden hat Folgendes zu dienen:

1. Zur Offertverhandlung werden nur solide, vollkommen leistungsfähige Personen, und zwar nur rücksichtlich jener zur Lieferung ausgeschriebenen Artikel zugelassen, welche sie entweder ganz oder durch Beigabe von Zugehör in ihren Fabriken (Werkstätten) erzeugen (§. 2, Punkt 2, der besonderen Lieferungs-Bedingnisse). Zwischenhändler, dann Personen, welche in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern das Staatsbürgerrecht nicht geniessen, sind von der Lieferung grundsätzlich ausgeschlossen.

Um die Betheiligung an den Lieferungen für das Aerar auf weitere Kreise auszudehnen, werden hier, bei gleich günstigen Anboten, in erster Reihe solche Industrielle berücksichtigt werden, welch nicht schon Mitglieder der Konsortien für die Bemontirung und Ausrüstung des k. k. Heeres sind oder welche nicht zu den Lieferungs-Gesellschaften für die Bemontirung und Ausrüstung der k. k Landwehr gehören.

2. Die Einlieferung der Gegenstände (§. 6. der besonderen Bedingnisse) hat längstenst vier Wochen nach der Annahme der Offerte (vom Datum der ministeriellen Verständigung an gerechnet) zu beginnen, dann in den zwischen den übernehmenden Depots und den Lieferanten zu vereinbarenden bestimmten Fristen derart fortgesetz zu werden, dass innerhalb der weiteren vier Wochen die Hälfte jedes Gegenstandes abgeliefert wird und endlich in den dem letzteren Termine folgenden vier Wochen die Lieferungs-Verbindlichkeiten vollständig erfüllt sind.

Hiebei ist jedoch dem Ministerium für Landesvertheidigung freigestellt, die Lieferung der am dringendsten erforderlichen Gegenstände bis zu jenem Geldbetrage, welcher vom Gesammtwerthe der Lieferung auf die erste Rate entfällt, schon für die erste Rate zu verlangen, dagegen die Lieferung der minder dringenden Gegenstände auf die zweite Rate zu verschieben.

3 Die schriftlichen Offerte, welche genau nach den Bestimmungen der §§. 1 bis 3 der besonderen Bedingnisse und nach dem unten beigefügten Formulare zu verfassen, zu stempeln, zu instruiren und durch das Vadium zu sichern sind, haben unmittelbar im Einreichungs-Protokolle des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung, und zwar längstens bis 24. März 1879, **zwölf Uhr Mittags,** einzutreffen.

Die Entscheidung über die eingelangten Offerte behält sich das Ministerium für Landesvertheidigung ausdrücklihe vor (§. 1 der besonderen Bedingnisse).

4. Im Uebrigen wird auf die Bestimmungen der zu dieser Kundmachung gehörigen besonderen Bedingnisse, vom gleichen Tage, gewiesen, und zwar:

a) bezüglich der Mustermässigkeit, Grössenklasse und Erzeugung der Sorten auf den §. 5,

b) hinsichtlich des Vertrags-Abschlusses auf den §. 11,

c) rücksichtlich der aus dem Vertrage entspringenden gegenseitigen Rechte und Verbindlichkeiten auf die §§. 8 bis 10, 12 bis 17, und

d) wegen der Bezahlungs-Modalitäten und Stempel-Entrichtung auf die §§. 9 und 18.

5. Die Handels- und Gewerbekammern der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder, sowie die Landwehr- und Landesschützen-Evidenthaltungen, dann die Landwehr- (Landesschützen-)Ausrüstungs-Depots in Wien und Innsbruck, endlich das Monturs-Depot Nr. 1 in Brünn sind mit einer Anzahl Exemplare der vorliegenden Kundmachung und der dazu gehörigen besonderen Bedingnisse betheilt worden, um die sich hiefür interessirenden Unternehmer hievon Einsicht nehmen zu lassen.

Offert-Formular.

(50 kr. Stempel für jeden Bogen.)

Ich N. N., wohnhaft in (Ort, Bezirk, Land), erkläre und verpflichte mich hiermit, nachbenannte fertige Bekleidungs- und Ausrüstungs-Sorten für die k. k. Landwehr unter genauer Einhaltung der Lieferungs-Bedingungen und um die beigesetzten Preise und innerhalb der bestimmten Termine auf Grund der Kundmachung vom 28 Februar 1879 liefern zu wollen.

der zu liefernden Sorten		Preise in österr. Währung				
Anzahl	Benennung	für	fl.	kr.	Sage	
					Gulden	Kreuzer
A. Einzuliefern beim k. k. Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot in Wien.						
	Stück	1 Stück				
	Paar	1 Paar				
	etc.	etc.				

B. Einzuliefern beim k. k. Landesschützen-Ausrüstungs-Depot in Innsbruck.

	Stück		1 Stück				
	Garnitur		1 Garnitur				
	etc.		etc.				

C. Einzuliefern beim k. k. Monturs-Depot Nr. 1 in Brünn.

	Stück		1 Stück				
	"		"				
	etc.		etc.				

Ich bestätige zugleich, dass ich die Muster eingesehen habe, dass mir diese und die Lieferungs-Bedingungen genau bekannt sind und dass ich mich den Letzteren in jeder Beziehung unterwerfe.

Für die richtige Zuhaltung dieses Offertes hafte ich mit dem (laut den unter abgesondertem Umschlage gleichzeitig eingesendeten Erlagscheine der k. k. Landes-Haupt-Kssse in Wien) erlegten fünfperzentigen Vadium von Gulden. bestehend aus (Werthpapieren. Barschaft), welches dem Lieferungswerthe von fl. kr. entspricht.

Ich erkläre, dass ich mich des Rücktritts-Befugnisses und der im §. 862 des a. b. G. B., dann der in den Artikeln 318 und 319 des H. G. B. normirten Fristen für die Annahme meines Versprechens ausdrücklich begebe.

Das von der Handels- und Gewerbekammer in ausgefertigte Leistungsfähigkeits-Zeugniss liegt versiegelt bei (oder: Das Leistungsfähigkeits-Zeugniss wird von der Handels- und Gewerbekammer in direkte an das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung unter Einem eingesendet).

(Eventuell bei Gesellschaften: Als Vertreter der Gesellschaft, an welchen alle Aufträge und Bestellungen von Seite der Landwehr-Behörden zu ergehen haben und welcher die Zahlungen der Verdienst-beträge im Namen der Gesellschaft zu beheben und zu quittiren haben wird, ist N. N. zu N. bestimmt.)

Die oben zur Lieferung offerirten Gegenstände werden in meiner Fabrik (oder: Werkstätte) erzeugt, welche sich zu N. (Gasse, Haus-Nr.) befindet und der Kontrole der Landwehr-Verwaltung jederzeit offen steht.

Datum Eigenhändige Unterschrift des (der) Offerenten, mit Angabe seines (ihres) Charakters.

Formulare zum Kouvert des Offertes.

An das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung
in Wien

Offert des N. N.. wohnhaft in N., zur Lieferung von Bekleidungs- und Ausrüstungs-Sorten für die k. k. Landwehr, auf Grund der Kundmachung vom 28 Februar 1879.

Formulare zum Kouvert des Vadiums.

An das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung
in Wien.

Erlagschein über fl. (in Werthpapieren, Barschaft) zum Offerte des N. N.

Wien, am 28 Februar 1879.

Vom k. k. Ministerium für Landesvertheidigung.

(1893 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1423. Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dniu 30 kwietnia 1879 losowania obligacyj funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego księstwa Krakowskiego zostaje począwszy od 25go marca 1879 roku zasystowane przepisywanie tych obligacyi, któreby przy przepisaniu musiały dostać odmienne numera.

Po ogłoszeniu wyniku losowania, przepisywanie obligacyj na nowo się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

We Lwowie d. 14 marca 1879.

(1952 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 17469. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Kołomyi sprzedaje w sprawie egzekucyjnej Josla Habera, przeciw Stefanowi Hryhorczuk pto 250 zł. realność dłużniczą, ciałaśtabularnego nie stanowiącą, w Słobódce leśnej położoną, przy trzech terminach licytacyjnych t. j. w dniach 4 i 24 kwietnia i 26 maja 1879, każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywoławcza 860 zł. w. a. zakład 86 zł. w. a.

Inne warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania mogą być w t. s. registraturze przejrzane.

Dla nieznajomych wierzycieli adw. Dr. Zakrzewskiego kuratorem ustanowiono.

Z c. k. md. sąd powiatowy.

Kołomyja 15 stycznia 1879.

(1929 3—3) **Edykt.**

L. 1008. C. k. sąd pow. m. del. S. II. we Lwowie zawiadamia, iż na żądanie uprz. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie, celem zaspokojenia sum 55 zł 20 ct. w. a. z pn. 55 zł. 20 ct. w. a. z pn. i 1157 zł. 46 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż w drodze licytacyi realności pod l. 43 w Kleparowie położonej, dłużnika Jakóba Wołoszyn własnej, w dniu 21 kwietnia 1879, w dniu 26 maja 1879 i w dniu 23 czerwca 1879, każdym razem o godz. 10 przed południem w tut. sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania stanowi 2700 zł. w. a. a chęć kupienia mający złożyć ma 270 zł. w. a. jako wadyum.

Bliższe warunki przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O czem zawiadamia się niewiadomych wierzycieli przez kuratora Dra. Czeszera i niniejszy edykt.

Lwów dnia 31 stycznia 1879.

(1950 3—3) **Edykt.**

L. 42025 Ck. Sąd miejsko delegowany w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 14 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Jakóba Keinera w gmachu sądowym publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 6 w Bosutowie położonej, ciało tabularne stanowiącej, Wojciecha Nawary własnej w trzech terminach: 1 kwietnia, 3 maja i 3 czerwca 1879 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 1223 złr. 90 ct. w. a.

Wadyum 122 złr. 39 ct.

Wyciąg hipoteczny i protokół egzekucyjnego oszacowania można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

Kraków 7 lutego 1879.

(1915 3—3) L. 7062.

Obwieszczenie licytacyi.

Celem zaspokojenia rat alimentacyjnych od 1 grudnia 1876 po 5 złr. miesięcznie Mariannie Witosowej się należących odbędzie się przymusowa sprzedaż gruntu dłużnika Wawrzyńca Witosa własnego. w polanie Fickow na Prusowie w Milówce położonego w trzech terminach dnia 3 kwietnia, 2 maja i dnia 5 czerwca 1879 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze powiatowego sędziego w Milówce.

Cena wywołania wynosi 394 złr.

Wadyum 40 złr.

Milówka 12 lutego 1879.

(1913 3—3) **Edykt.**

L. 653. Ck. sąd powiatowy w Krynicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Tomasza Wiśniowskiego, że w sprawie egzecyjnej Tarnowskiej kasy oszczędności przeciwko niemu o zapłacenie 3600 złr. z pn. termin do detaksacyi sołtystwa pod l. 42 43 44 50 w Andrzejówce na dzień 2 kwietnia 1879 o godzinie 9 z rana wyznaczony, i że celem obrony jego praw kuratorem miejscowy c. k. notaryusz Stanisław Bartman ustanowiony został.

Krynica 14 marca 1879.

(1935 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1664. Celem zabezpieczenia budowli zachowawczych w latach 1879 — 1880 i 1881 na gościńcach państwowych w lwowskim okręgu budowniczym wykonać się mających, odbędzie się dnia 7 kwietnia 1879 w ck. starostwie we Lwowie licytacya przez składanie pisemnych ofert.

Cena fiskalna robót w roku 1879 do wykonania przeznaczonych wynosi:

a) dla gościńca Podolskiego 98 zł. 38 ct.
b) " " Przemyskiego 35 zł. $1^1/_2$ c.
c) " " Stryjskiego 550 zł. 56 ct.
ogołem 683 zł. $95^1/_2$ ct.

Warunki licytacyjne, jak niemniej kosztorys sumaryczny i spis cen jednostkowych przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem ck. starostwie. dokąd także oferty zaopatrzone w 5 proc. wadyum z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale też i literami na cały trzyletni okres czasu lub też tylko na rok 1879, dla wszystkich gościnców razem, lub też tylko dla pojedynczych gościńców w wyznaczonym powyżej terminie do godziny 12tej w południe wniesione być mają.

Oferty nieułożone według przepisów — nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 11 marca 1879.

(1932 3—3) **Edykt.**

L. 659. C. k. sąd powiatowy del. S. II. we Lwowie dodatkowo do edyktu pod dniem 13 listopada 1878 l. 11649 ogłoszonego czyni wiadomo, iż dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 21go kwietnia 1879 o godzinie 10tej przedpołudniem.

Lwów d. 30 stycznia 1879.

(1904 3—3) **Edykt.**

L. 6777. C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, że w drodze dalszej egzekucyi celem zaspokojenia sumy 281 złr. 27 cnt. w. a. z pn. na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. 17 w Cichawce położonej, dłużników spadkobierców św. pam. Walentego Kluby własnego. ciała tabularnego nie mającego, a na 1257 złr. 68 ctn. w. a. oszacowanego, w trzech terminach, a mianowicie dnia 16 kwietnia
dnia 14 maja 1789
i dnia 18 czerwca
każdym razem o godz. 10 rano.

Cenę wywołania stanowić będzie kwota 600 zł. w. a., wadyum 60 zł.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść.

Wiśnicz 15 stycznia 1879.

1912 3—3) **Edykt.**

L. 8347. Na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Kołomyi z dnia 11 październik 1876 l. 7779 uznano Petra Tysluka Iwanów z Horodenki marnotrawcą i przydano mu kuratora w osobie Nykony Tysluka z Horodenki.

Z c. k. sądu powiatowego.

Horodenka dnia 25 października 1876.

(1890 3—3) **Edikt.** Zl. 6177

Zl. Vom k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gegeben, es werde zur Einbringung der Forderung des Jakób Lau per 75 fl. ö. W. s. N. G. die executive Feilbiethung der dem Hnał Mirosiuk gehörigen Realität C. N. 28 in Myszyn bewilligt, und diese Feilbietung am 31 März, 30 April und 5ten Juni 1879 jedesmal um 10 Uhr V. M. vorgenommen.

Die Lizitationsbedingnisse, der Pfändungs- und Schätzungsact können h. g. eingesehen werden.

Peczenižyn d. 30 September 1878.

(1914 3—3) **Edykt.**

L. 3920. Ck. sąd powiatowy w Kolbuszowy zawiadamia, iż celem zaspokojenia pretensyi Dyrekcyi zakł. kredyt. włościańskiego we Lwowie w kwocie 100 złr. a. w. z przynależytościami, realność włościańska w Dubasie pod l. 5/21 położona, Jana Snapkowskiego w Dabasie własna, ciała tabularnego nie stanowiąca, w dniach 28 marca, 9 maja i 20 czerwca 1879, każdym razem o godzinie 10tej rano w drodze egzekucyi w tutejszym sądzie sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 500 złr. a. w.

Wadyum 50 złr. a. w.

Bliższe warunki w registraturze tutejszego sądu przejrzeć można.

Kolbuszowa dnia 18 grudnia 1878.

(1237 3—3) **Edykt.** L. 26032.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że wskutek edyktu tusądowego z dnia 4 grudnia 1877 do l. 26032 otwarto nowe księgi gruntowe.

I. Dla majętności tabularnych.

1. Dublany w okręgu Lwowskiego c. k. sądu powiat sek. II.
2. Kossowice w okręgu Grodeckiego c. k. sądu powiat.
3. Czarnuszowice w okręgu Winnickiego c. k. sądu powiat.
4. Hrebenice w okręgu Kulikowskiego c. k. sądu powiat.
5. Hrebenne w okręgu Rawskiego c. k sądu powiat.
6. Diatkowce i
7. Kujdańce w okręgu Kołomyjskiego c. k. sądu powiat. m. d.
8. Daleszowa,
9. Chmielowa i
10. Kolanki w okręgu Horodenieckiego c. k. sądu powiat.
11. Czerhanówka w okręgu Kossowskiego c. k. sądu powiat.
12. Ujkowice (Wojkowice) w okręgu Przemyskiego c. k. sądu powiat. m. d
13. Czerteż i
14. Zabłotce w okręgu Sanockiego c. k. sądu powiat.
15. Bezmichowa czyli Bezmijowa górna w okręgu Liskiego c. k. sądu powiat.
16. Krużyki,
17. Biskowice,
18. Kowenice i
19. Zarajsko w okręgu Samborskiego c. k. sądu powiat. m. d.
20. Brzeziec w okręgu Komarzańskiego c. k. sądu powiat.
21. Tatarsko w okręgu Stryjskiego c. k. sądu powiat.
22. Mykietyńce w okręgu Stanisławowskiego c. k. sądu powiat. m. d.
23. Worobijówka z Poczapińcami w okręgu Nowosielskiego c. k. sądu powiat.
24. Wierzchniakowce w okręgu Borszczowskiego c. k. sądu powiat.
25. Nahorce małe i
26. Jamna czyli Jamnica w okręgu Kamioneckiego c. k. sądu powiat.
27. Łopuszany w okręgu Zborowskiego c. k. sądu powiat.
28. Teofipólka i
29. Helenków w okręgu Kozowskiego c. k. sądu powiat.
30. Krosienko (Krościenko) w okręgu Przemyślańskiego c. k. sądu powiat.
31. Podwinie w okręgu Rohatyńskiego c. k. sądu powiat. położonych.

II. Dla posiadłości mniejszych w gminach katastralnych.

1. Dublany podlegających Lwowskiemu c. k. sądowi powiat. sek. II.
2. Kossowice podlegających Grodeckiemu c. k. sądowi powiat.
3. Czarnuszowice podlegających Winnickiemu c. k. sądowi powiat.
4. Hrebeńce podlegających Kulikowskiemu c. k. sądowi powiat.
5. Hrebenne podlegających Rawskiemu c. k. sądowi powiat.
6. Diatkowce i
7. Kujdańce podlegających Kołomyjskiemu c. k. sądowi powiat. m. d.
8. Daleszowa,
9. Chmielowa i
10. Kolanki podlegających Horodenieckiemu c. k. sądowi powiat.
11. Czerhanówka podlegających Kossowskiemu c. k. sądowi powiat.
12. Ujkowice (Wojkowice) podlegających Przemyskiemu c. k. sądowi pow. m. d.
13. Czertež i
14. Zabłotce podlegających Sanockiemu c. k. sądowi pow. m. d
15. Bezmichowa czyli Bezmijowa górna podlegających Liskiemu c. k. sądowi pow.
16. Krużyki,
17. Biskowice,
18. Kowenice i
19. Zarajsko podlegających Samborskiemu c. k. sądowi powiat. m. d.
20. Brzeziec podlegających Komarzańskiemu c. k. sądowi powiat.
21. Tatarsko podlegających Stryjskiemu c. k. sądowi powiat.
22. Mykietyńce podlegających Stanisławowskiemu c. k. sądowi powiat. m. d.
23. Zagrobela z Janówką podlegających Tarnopolskiemu c. k. sądowi powiat. m. d.
24. Worobijówka podlegających Nowosielskiemu c. k. sądowi powiat.
25. Wierzchniakowce podlegających Borszczowskiemu c. k. sądowi powiat.
26. Nahorce małe i
27. Łodyna z przysiółkiem Jamne czyli Jamnica podlegających Kamioneckiemu c. k. sądowi powiat.
28. Łopuszany podlegających Zborowskiemu c. k. sądowi powiat.
29. Teofipólka i
30. Helenków podlegających Kozowskiemu c. k. sądowi powiat.
31. Krosienko (Krościenko) podlegających Przemyślańskiemu c. k. sądowi pow.
32. Podwinie podlegających Rohatyńskiemu c. k. sądowi powiat. jako instancyi realnej i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1go lutego 1879 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzyby przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie §. 7 lit. b. ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 dz. u. p. uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty najdalej do dnia 1 grudnia 1879 a to, co do majętności tabularnych pod I 1 do 5 w c. k. sądzie krajowym dla spraw cywilnych we Lwowie, pod I 6 do 11 w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi, pod I 12 do 15 w c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu, pod I 16 do 21 w c. k. sądzie obwodowym w Samborze, pod I 22 w c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie, pod I 23 i 24 w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu, a pod I 25 do 31 w c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie, zaś co do posiadłości pod II wymienionych w dotyczącym c. k. sądzie powiatowym zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Lwów d. 4 lutego 1879.

(2004 1—3) **Edykt.**

L. 5619. Dnia 26 marca 16 kwietnia i 7 maja 1879 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 28 rep. 41 w Niegowcach położonej, na 1620 złr. ocenionej Andrusiowi Szewczukowi własnej celem ściągnięcia 200 z pn. na rzecz Leizora Mandla.

Wadyum 162 złr.

Warunki licytacyjne do przejrzenia w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Wojniłów dnia 3 grudnia 1878.

(1984 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 78. Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie:

W powiecie ropczyckim:

1. Przy szkole czteroklasowej w Ropczycach dwie posady z płacą roczną po 450 złr.
2. Przy szkole czteroklasowej w Dębicy (a posada nauczyciela kierującego z płacą roczną 450 złr., 50 złr. za kierownictwo i z wolnem pomieszkaniem.
b) posada nauczyciela starszego z płacą 450 złr.
c) posada młodszego nauczyciela z płacą 270 złr.
3. Przy szkole 3 klasowej w Sędziszowie posada młodszego nauczyciela z płacą 270 złr.
4. Przy szkołach jednoklasowych w Chechłach, Małej i Zawadzie z płacą po 300 złr.
5. Przy szkole jednoklasowej w Ociece z płacą 296 złr. i 4 morgi pola.
6. Przy szkole jednoklasowej w Pasz czynie z płacą 270 złr. 6 korcy żyta i 2 korce jęczmienia.
7. Przy szkołach filialnych w Brzeźnice i Latoszynie z płacą po 250 złr.

W powiecie Kolbuszowskim:

1. Przy szkole 2 klasowej w Raniżowie posada młodszego nauczyciela z płacą roczną 200 złr.
2. Przy szkołach jednoklasowych w Nienadówce z płacą 400 złr.
3. W Omolasie, Niwiskach i Widełce z płacą po 300 złr.
4. W Kolbuszowie górnej z płacą 285 złr. i $10^{3}/_{4}$ morga pola.
5. Przy szkole filialnej w Ostrowie tuszowskim z płacą 250 złr.

Kandydaci ubiegający się o którąkolwiek z tych posad mają wnieść podania należycie ostemplowane i zaopatrzone w potrzebne dokumenta za pośrednictwem swych przełożonych władz do ck. rady szkolnej okręgowej w Ropczycach najdalej do 1 maja br.

Podania później wniesione uwzględnione nie będą.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Ropczyce dnia 17 marca 1879.

(1997 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 272. Ck. Sąd powiatowy w Budzanowie ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia kwoty 46 złr. przez Issera Spiegla wywalczonej odbędzie się w dniach 28 marca, 29 kwietnia i 29 maja 1879 zawsze o godzinie 10 z rana przymusowa sprzedaż publiczna realności włościańskiej pod l. 214 w Laskowcach położonej, dłużnika Jakóba Apostoła własnej na 715 złr. ocenionej.

Wadyum wynosi 71 złr.

Bliższe warunki można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Budzanów dnia 3 lutego 1879.

(1996 1—3) L. 6798.

Obwieszczenie.

W dniach 31 marca, 28 kwietnia i 26 maja 1879 każdym razem o godzinie 11tej rano odbędzie się w sądzie tutejszym celem zaspokojenia pretensyi Zosi Alpern w kwocie 22 złr. z p. n. przymusowa sprzedaż realności pod l. 7/55 w Jezierzanach tusądowego okręgu położonej, Pałahny Tessarowskiej własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cenę wywoławczą stanowi kwota 430 złr., ponizej której realność wspomniona tylko na trzecim terminie sprzedaną zostanie.

Jako wadyum przez każdego licytującego złożyć się mające ustanawia się kwota 43 złr., a bliższe warunki licytacyjne tudzież akta opisania i oszacowania tej realności są w sądzie do przejrzenia złożone.

C. k. Sąd powiatowy.

Borszczów dnia 20 grudnia 1878.

(1987 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7788. C. k. sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, iż celem ściągnięcia należytości Józefa Moszyńskiego w ilości 92 złr. bez 4 złr. a. w. z pn. odbędzie się w Bursztynie dnia 2 kwietnia 1879, dnia 17 kwietnia 1879 i dnia 24 kwietnia 1879 każdym razem o 10 godzinie rano publiczna sprzedaż realności dłużników Mozesa Wangreich N. k. 49 w Bołszowcu położonej, nietabularnej, protokołem z dnia 15 grudnia 1875 l. 7067 opisanej, z tem iż na pierwszym i drugim terminie realność na licytacyę wystawioną będzie za cenę szacunkową 150 zł. lub wyżej, zaś na trzecim i za niż[illegible] cenę po poprzedniem złożeniu wadyum [illegible] r. a. w. sprzedaną.

O czem się chęć ku[illegible]ch z tem uwiadamia, że resztę warunków i akt opisania w tusądowej registraturze przejrzeć można.

Bursztyn d. 30 stycznia 1879

(1987 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7277. C. k. sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że celem ściągnięcia należytości Berla Pinelesa w ilości 18 złr. 80 ct. s. w. z pn. odbędzie się w Bursztynie dnia 2, 17 i 24 kwietnia 1879, każdym razem o 10 godzinie rano publiczna sprzedaż realności dłużników Iwana Chomin N. k. 64/165 rep. 25/54 w Kunaszowie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, protokołem z dnia 18 czerwca 1877 l. 3266 opisanej.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta na licytacyę wystawioną będzie za cenę szacunkową 200 złr. lub wyżej, zaś na trzecim i za niższą cenę, po poprzedniem złożeniu wadyum 20 złr. a. w. sprzedaną.

O czem się chęć kupienia mających z tem uwiadamia, że resztę warunków i akt opisania w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy

Bursztyn dnia 20 stycznia 1879.

(1991 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 8960. Dnia 2 kwietnia, 2 maja i 4 czerwca 1879 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna egzekucyjna licytacya realności l. 160 w Mielcu ciała tabularnego stanowiącej, dłużnika Andrzeja Bielata własnej, na pokrycie pretensyi Józefa Grauera w kwocie 250 złr. i 200 złr. z pn.

Cena wywołania wynosi 1800 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Mielec dnia 20 maja 1878.

(1973 1—3) **Edykt.**

L. 6092. C. k. sąd powiatowy w Sieniawie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 200 złr. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 91 w Piskorowicach, dłużników Iwana i Anny Tesiechów własnej, w trzech terminach a to na dniu 24 kwietnia i 29 maja o 10 godz. rano tylko za cenę szacunkową 400 złr. lub wyżej, zaś na dniu 3 lipca 1879 i poniżej ceny szacunkowej.

Wadyum wynosi 40 złr.

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa 28 grudnia 1878.

(1944 1—3) **Edykt.**

L. 700. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi odnośnie do edyktu z 31 października 1878 l. 9260 podaje do wiadomości, iż w celu wykonania dozwolonej przez c. k. sąd krajowy lwowski uchwałą z dnia 28 września 1878 l. 48270 celem zaspokojenia należących c. k. uprzyw. gal. akc. Bankowi hipotecznemu we Lwowie od Mendla Lachsa sum 56 złr. 70 ct., 56 zł. 70 ct. i 702 zł. 53 ct. w. a. z pn. przymusowej licytacyi realności pod l. 493 w Kołomyi. po bezskutecznym upłynięciu dwóch pierwszych terminów, rozpisuje się obecnie trzeci termin do tej licytacyi, który odbędzie się dnia 1 kwietnia 1879 o godz. 10 przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym w biurze IX.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności w sumie 2000 zł. w. a.

Realność rzeczona sprzedaną zostanie przy terminie powyższym także niżej ceny szacunkowej za jaką kolwiek cenę.

Wadyum wynosi sumę 100 złr. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w t. s. registraturze.

Kołomyja dnia 27 lutego 1879.

(1942 1—3) **Edykt.**

L. 6146. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi przymusową sprzedaż realności pod l. k. 237 w Niepołomicach położonej, ciało tabularne posiadającej, a własność J na Migdała stanowiącej na zaspokojenie wierzytelności Herschowi Obstlerowi w kwocie 20 złr. z pn. w trzech terminach licytacyjnych, mianowicie dnia 2go kwietnia, dnia 2go maja i dnia 5go czerwca 1879 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 200 złr.

Wadyum 20 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Niepołomice dnia 22 stycznia 1879.

(1848 1—3) L. 4806.

Konkurs

na posadę c. k. poczmistrza w Przeworsku za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 500 złr., z rocznemi poborami: płacy 500 złr., ryczałtu kancelaryjnego 120 złr. dodatku na manipulacyę 120 złr. i ryczałtu w drodze ugody ustanowić się mającego za utrzymywanie jazd posłańczych do każdego przez tę miejscowość z pocztą przechodzącego poczęgo.

Podania, w których ma być zawarte oświadczenie względem ilości wymaganego rocznego ryczałtu za utrzymywanie komunikacyi z dworcem kolejowym, należy wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. krajowej Dyrekcyi poczt we Lw[illegible].

Lwów dnia 13 marca 1879

(1908 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 301/p. Jego Excelencya Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował reskryptem z 4 marca 1879 r. l. 1680 dla drugiej zwyczajnej 5 maja 1879 o godzinie 9 przed południem rozpoczynającej się kadencyi sądu przysięgłych przy tutejszym sądzie obwodowym przewodniczącym Prezydenta sądu Karola Pogliesa, a zastępcami przewodniczącego radców: Modesta Piaseckiego, Romana Lewickiego, Leopolda Szymonowicza, Alfreda Linzbauera, Władysława Samolewicza, Teofila Berezniekiego i Ludwika Białoskurskiego.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Złoczów dnia 13 marca 1879.

(1928 1—3) **Edykt.**

L. 11978. C. k. sąd powiatowy del. dla okolicy miasta Lwowa S. II czyni wiadomo iż na żądanie uprzyw. zakładu kred. włościańskiego w celu zaspokojenia resztującej dłużnej kwoty 222 złr. 92 ct. w. a. z większej 250 złr. w. a. pochodzącej z odsetkami po $^{12}/_{100}$ od 20 czerwca 1871 aż do dnia rzeczywistej zapłaty, tudzież dalszemi $^{3}/_{100}$ odsetkami od kwoty w należytem czasie nie uiszczonej, nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 7 złr. 57 ct. w. a. i kosztów egzekucyjnych 3 złr. 76 ct. w. a. przymusowa sprzedaż połowy ciała tabularnego nie stanowiącej realności dłużnika Tomasza Pernala własnej w Basiówce pod l. 34/49 położonej ze wszystkiemi do tejże realności należącemi w protokole zastawniczego opisania z dnia 2 lutego 1869 wymienionemi gruntami i przynależytościami z wyłączeniem atoli drugiej połowy realności tejże l. 34/49 w granicach od wschodu pastwisko gminne, od zachodu granica ob roszyńska, od południa miedza Tomasza Pernala, od północy miedza Tomasza Murawskiego w objętości morgów 6, sążni 1438 w drodze publicznej licytacyi na dniu 21 kwietnia 1876, na dniu 26 maja 1879 i na dniu 23 czerwca 1879 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania stanowi 450 złr. w. a. a chęć kupienia mający złożyć ma 45 zł. w. a. jako wadyum w gotówce, w obligacyach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego, albo w listach zastawnych zakładu kred. włość. we Lwowie wraz z kuponami niezapadłemi według ostatniego kursu w „Gazecie Lwowskiej“ uwidocznionego.

Bliższe warunki przejrzeć można w tut. sądowej registraturze

Lwów dnia 9 listopada 1878.

(1925) **Ogłoszenie.**

L. 2751. W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy w sprawach karnych we Lwowie, orzekł na podstawie §§. 489 i 493 ustawy o postępowaniu karnem i § 37 ust. prasowej w skutek wniosku c. k. Prokuratoryi państwa, że treść artykułów umieszczonych w broszurze ruskiej: „M[illegible]t, hałycko ukrainska zbirka, wydaw M. Pawłyk Lwiw 1878“ pod tytułem: a) „Łychwa na Bukowyni“ zawiera w sobie znamiona zbrodni zaburzenia pokoju publicznego z §. 65 a u. k., b) „Propaszczyj czełowik“ zawiera w sobie znamiona występków z §§. 302, 305 i 516 u. k., że zatem zarządzona przez c. k. Prokuratoryę państwa konfiskata tej broszury jest usprawiedliwioną i dalsze rozpowszechnienie treści tych inkryminowanych artykułów wzbronionem. Co do artykułów w tej broszurze zawartych pod napisem: „Hryć Turczyn“ i „Duma pro nauma Bezumowycza“ zapadły już orzeczenia tego sądu pod dniem 8 lutego 1879 l. 2026 i 10 lutego 1879 l. 1981.

Co się do publicznej wiadomości podaje.

We Lwowie dnia 12 marca 1879.

(2003) **Ogłoszenie**

L. 6092. Ck. Sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia za granicami Państwa Austryacko Węgierskiego przebywającego Anschla Helfgota, iż Maryanna Ptasińska 2o Turska wniosła przeciw niemu na dniu 6 lipca i 22 września 1878 l. 3655 i 5151 dwie skargi o wyłączenie ruchomości w sprawie przeciw Antoniemu Turskiemu pto. 12 złr. zajętych i oszacowanych na które termin do rozprawy na 21 marca 1879 r. o godzinie 9tej rano wyznaczonym i że kuratorem dla niego ustanowiony został Stanisław Wodak z Bilczy.

Wojnicz dnia 22 stycznia 1879.

(2001) **Ogłoszenie.** L. 42.

Ck. Sąd powiatowy zawiadamia, iż złożone u niego zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Zuklin.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym lub przed komisarzem hipotecznym na dniu 26 marca 1879, w którym dalsze dochodzenia prowadzić będzie.

Przeworsk dnia 18 marca 1879.

(1992) **Ogłoszenie**

L. 2. Komisya hipoteczna przy ck. sądzie powiatowym w Skawinie zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej najpierw dla gminy Borek fałecki a następnie dla gminy Skotniki dnia 24 marca 1879 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Skawina 18 marca 1879.

Doniesienia prywatne.

(2008 1—3) **Kundmachung**

Zl. 436. Vom Lemberger israelit. Kultusgemeindevorstande wird hiemit bekannt gemacht, daß am 14 Mai 1879, als am Jahressterbetage des Stifters Ignatz Lewkowicz aus dessen Stiftung zur Ausheiratung armer israelit. Mädchen die Verleihung eines Ausstattungsbetrages pr. 1350 fl. ö. W. an ein armes israelit. Mädchen stattfinden wird.

Die Bewerberinnen um diesen Ausstattungsbetrag haben bis zum 1ten Mai bei der Stiftungscommission mittelst des istraelit. Cultusgemeindevorstandes sich schriftlich zu wenden, und ihr Gesuch mit folgenden Nachweisungen zu belegen:

1. über ihre Zuständigkeit zur Lemberger Gemeinde,
2. über ihre allfällige Verwandtschaft mit dem Stifter,
3. über ihre Armuth,
4. über das zurückgelegte 16 Lebensjahr
5. über den Umstand ob sie elternlos sind oder nicht, und
6. über ihre Moralität.

Lemberg d. 17 März 1879.

L. 1328. (1335 1—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 1.452 zł. 13 ct. w. a. listami zastawnemi, z większej sumy 1.500 zł. w., na hipotekę folwarku Nowy dwór z kompleksu dóbr Baczów i Podusilna wydzielonego, w powiecie przemyślańskim położonego, do spadkobierców ś. p. Piotra Müllera należącego, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1 stycznia 1878 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielom tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr pipotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie d. 3 marca 1879.

(1836 1—3) L. 1329

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem. że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 1539 złr. 64 cnt. w. a. listami zastawnemi, z większej sumy 1.600 złr. w, a. na hipotekę folwarku Eugeniówka z dóbr Baczów i Podusilna wydzielonego, w powiecie przemyślańskim położonego, do spadkobiercow ś. p. Piotra Müllera należącego z tego Towarzystwa wypożyczonej z dniem 1go lipca 1878 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielom tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie libytacyi dóbr hipotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie d. 3 marca 1879.

L. 1326. (1834 3—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem. że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 2.032 zł. 96 ct. w. a. listami zastawnemi, z większej sumy 2.100 zł. w. a. na hipotekę folwarku Zimnawoda z dóbr Podusilna wydzielonego w powiecie przemyślanskim położonego, do spadkobierców Piotra Müllera należącego, z tego Towarzystwa wypożyczonej z dniem 1 stycznia 1878 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielom tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie 3 marca 1879.

L. 271. (1964 2—3)

Konkurs

na posadę lustratora urzędów gminnych przy Wydziale powiatowym w Mościskach z roczną płacą 500 złr. zwrotem kosztów podróży i dyet tymczasowo na rok jeden prowizorycznie.

Kandydaci na tę posadę wnieść mają należycie adstruowane podania za pośrednictwem swej przełożonej władzy, albo przez miejscową Zwierzchność gminną w terminie 6 tygodniowem od dnia ogłoszenia niniejszego konkursu do Wydziału powiatowego w Mościskach, udowodnić, iż nie przekroczyli 50 lat wieku, posiadają dokładną znajomość ustaw autonomicznych tudzież rachunkowości i kasowości.

Dla wykazujących się także wiadomościami technicznemi, zostawia się widok podwyższenia płacy o 250 zł.

Od Wydziału Rady powiatowej Mościskiej.

Dnia 14 marca 1879.

(1833 3—3) L. 1325

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem. że na podstawie §. 63 Ustaw, kapitał 2594 złr. 63 cnt. w. a. listami zastawnemi, z większej, sumy 2800 złr. w. a. na hypotekę folwarku Brubacherka z dóbr Podusilna wydzielonego w powiecie przemyślańskim położonego do spadkobierców ś. p. Piotra Müllera należącego, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1go Stycznia 1878 roku jeszcze pozostały wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielom tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy, pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy Towarzystwa [illegible]dytowego ziemskiego był złożony.

W[illegible]ie 3go [illegible]rca 1[illegible]

Z drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarneckiego, dom Wernera l. 12.